

Naslov originala Diana Palmer PASSION FLOWER

BORBA BEZ POBEDNIKA

Li Rajt je nervozno pogledala zatvorena vrata hotelske sobe. Nije želela taj posao, ali nije ni imala drugog izbora. Posle nedavne bolesti, njen račun u banci znatno je smanjen, a ništa drugo nije uspela da pronađe. Ovaj novi posao bio je daleko od uspešine karijere unutrašnjeg dekoratera koju je napustila u Mineapolisu u Minesoti, bila je ovde u Tusonu suviše skupa za njene mogućnosti. Zakucala je na vrata i sačekala. Činilo joj se da je prošla čitava večnost pre nego što isu se otvorila vrata.

---Vi ste gospođica Rajt? - upitao je, osmehujući se ljubazno.

Uzvratila mu je osmehom. Bio je mnogo mlađi nego što je očekivala. Visok i prijatan. - Jesam - odgovorila je. - Vi ste tražili honorarnu sekretaricu?

---U stvari, treba da mi se otkuca nekoliko pisama - rekao je i uzeo joj iz

ruku prenosni kompjuter. - Kupujem stoku za svoga brata.

---Da, gospođica Vajler iz agencije, rekla mi je da ste rančer - rekla je i

brzo sela. Bila je bleđa i iscrpljena i još uvek se nije oporavila posle teške upale pluća.

---Da li se dobro osećate? - upitao je zabrinuto.

---Dobro se osećam, gospodine Stoufer - odgovorila je, setivši se njego-

vog imena iz uputstva koje je dobila od gospođice Vajler. - Oporavljam se posle upale pluća, pa sam još uvek malaksala.

Seo je prekoputa nje na sofu i nasmešio se. - Iscrpljujuća bolest. Mada nisam nikada bolovao od toga, znam kako je, jer je jedne godine moj brat Glen, skoro umro od zapaljenja pluća. Suviše mnogo puši.

---Vaš brat? - upitala je zainteresovano i uključila svoj prenosivi kompjuter

namestivši ga sebi na krilu.

---Da, moj brat i stariji ortak. Glen vodi poslove - iz njegovih reči

provejavala je ljubomora. Podigla je glavu. Li je imala dvadeset i tri godine, a ni on nije mogao imati više. Osetila je veliku sličnost između sebe i njega. Do svoje smrti pre tri godine, njeni roditelji su je prilično nagovarali da se bavi pozivom koji su smatrali da ona želi. Po tome kako su njegove reči zvučale, Glen je isto radio s ovim mladićem.

Dok je živela u Mineapolisu pre nego što je sumanutu trka ugrozila njeno zdravlje, Li je bila vitka i privlačila poglede muškaraca. Međutim, sada je bila samo bleđa senka žene kakva je nekada bila. Njena plava kosa bila je oštra, i beživotna, a svetlozelene oči upale i bez sjaja. Loše je izgledala i to se jasno videlo u očima mladog čoveka.

---Da li ćete moći da obavite taj posao? - upitao je ućtivo. - Ne izgledate dobro.

---Još se nisam sasvim oporavila, ali to je sve - izjavila je ponosno. - Tek

sam nedavno izišla iz bolnice.

---Verovatno je to razlog - promrmljao je. Ustao je i krupnim koracima

prešao prostoriju i pregledao beleške na stolu. - Da počnemo. Prvo pismo ide Glendalu Stouferu, ranč „Betanija“, Turang, Arizona.

---Arizona? - Lice joj se ozarilo. - Stvarno?

---Stvarno. - Podigao je glavu i nasmejao se. - Grad Turang je dobio ime po

ogromnom ranču koji se nalazi u blizini, a čiji su vlasnici postali multimilioneri. Naš je minijaturan u poređenju s njihovim, ali moj veliki brat se nada.

---Oduvek sam želela da vidim pravi ranč - priznalaje. - Moj dedaje nekada bio gonič stoke i često mi je pričao o svom životu i mestima koje je video. -Uspravila se i nelagodno nasmešila. - Izvinite, nisam imala nameru da vas zadržavarn.

---U redu je. Čudno, ali ne izgledate kao devojka koja voli prirodu - rekao

je i zainteresovano je pogledao.

---Obožavam je - rekla je tiho. - Živela sam u malom gradu sve do svoje

desete godine kada su se moji roditelji preselili u Mineapohs. Još uvek ža- lim zbog toga.

---Zašto se ne vratite? - upitao je. Tužno je odmahнула glavom. - Su-

više je kasno za to. Roditelji su mi umrli, a imam samo nekoliko daljih rođaka sa kojima ne održavam nikakvu vezu.

---Šteta, Glen i ja smo u sličnoj situaciji - dodao je. - Othranili su nas ujak i

ujna, u stvari, mene, a Glen nije imao tu sreću. Otac nam je još bio živ dok je on bio dečak - lice mu se smrklo kao da se nečeg neprijatnog setio. Pročistio je grlo i nastavio: - E pa, da se vratimo na pismo...

Počeo je da diktira, a ona je s lakoćom stizala da zabeleži to što je govorio. Čudila se zbog čega nije zvao brata telefonom, ali se nije usudila da ga to i pita. Drugo pismo bilo je za direktora banke u Turangu sa detaljima načina na koji će braća Stoufer vratiti veliki zajam. Treće pismo bilo je za uzgajivača iz Brunsvika i odnosi- lo se na ishranu bika koga je taj čovek očigledno kupio od Stouferovih.

---Zbunjuje vas sve ovo, zar ne? - upitao je suvo kada je završio s dikti- ranjem.

---To se mene ne tiče... - počela je oprezno.

---Prodajemo jednog od naših naj- boljih bikova da bismo došli do novca

za kredit i kupovinu novog bika. Glen pokušava da uzgaji punokrvno stado „hereford" rase. Međutim, nemamo dovoljno novca zato. Zato sam došao ovamo da obavim neku smešnu trgo- vinu. Prodali smo bika kojeg smo imali, a sada pokušavam da ubedim potencijalnog prodavca da snizi cenu.

---Zar telefonski razgovor sa vašim bratom ne bi bio brži? - upitala je.

---Naravno, ah bi me Glen tada skalpirao. Došao sam ovamo autobusom,

umesto avionom. Danas svaki ozbljan biznismen poseduje mobilni telefon i izdvaja određena sredstva za reprezentaciju, međutim, mi to ne možemo da priuštimo. Ranč nam je pod hipotekom i Glen kaže

da ne smemo da se razbacujemo novcem. U našim žilama teče škotska krv - dodao je i namignuo joj.

Nasmejala se. - Razumem, telefonski razgovori su skupi.

---Naročito kada su u pitanju ovako opširne informacije. Ako danas pošaljem pismo, Glen će ga dobiti već sutra, a zatim će, ako bude smatrao da se isplati to što uzgajivač traži i javiti telefonom šta dalje da radim u nekoliko reči. U međuvremenu, imam drugih poslova koje moram da obavim.

---Lukava ideja - promrmljala je.

---Još nekoliko pisama - nastavio je i ponovo počeo da diktira. Od jednog

uzgajivača tražio je da ga pozove u petak u jedanaest časova, a od drugog u četrnaest časova. - Štedim novac - uveravao je - mada mi uopšte nije jasno zbog čega Glen sve to čini. Geolozi tvrde da se na zapadnom delu našeg ranča nalazi mnogo nafte, ali Glen tvrdoglavo odbija da proda pravo na bušenje, čak i za procenat. Možete li to da razumete? Umesto da budemo milioneri ja sedim ovde i molim ljude da me pozovu telefonom kako bih uštedeo koji cent.

---Zašto neće da proda? - upitala je radoznalo.

---Zato što je čistunac - gundao je. - Ne želi da pokvari pejzaž i radije će se

boriti za to da dokaže kako uzgajivanje stoke može da se isplati, mada znam da su šanse veoma male. Kako stvari stoje, dogodiće se da ćemo morati da jedemo ta prokleta čistokrvna grla, zajedno sa njihovim papirima i svim ostalim.

Zasmejala se zbog njegovih reči i sakrila lice rukama. - Izvinite - rekla je kada se pribrala posle smeha. - Nisam nameravala da vam se pod- smeam.

- Sve je to prilično smešno - potvrdio je. - Međutim, ne i kada jedva sastavljate kraj s krajem, kao mi. Sada vas ostavljam da prekontrolišete i dovršite ta pisma, a ja se vraćam za pola sata. - Stavio je na glavu kaubojski šešir i izišao iz sobe, zatvorivši polako vrata za sobom.

Li je brzo i efikasno dovršila pisma, čak i kada su stručni izrazi bili u pitanju. Sada joj je bilo drago što je uporedo sa studijama u Mineapolisu završila i kurs na kompjuterima. Sada joj je to dobro došlo, jer je mogla da zaradi nešto novca bez mnogo napora. Još

nije bila spremna da ponovo uđe u trku koja je vladala na poslu kojim se bavila.

Na neki neobičan način žalila je ovog rančera za kojeg je sada radila i saosećala s njegovim bratom koji bi radije oskudno živeo nego da izda svoje principe. Pitala se da li je ličio na svog mlađeg brata Kolina Stoufera, kako je stajalo na kraju pisma.

Izvukla je otkucane hstove iz kompjutera i uredno iz složila na stolu. Razmišljala je o tome kako izgleda ranč „Betanija" i zanela se snovima da jaše na konju preko ravnih poljana i pašnjaka. Ludi snovi, pomislila je i napisala adrese na kovertama za pisma. Nikada neću videti Turang!

U trenutku kada je ustala od stola u sobu je ušao Kolin i nasmešio joj se.

- Odmarate se malo - rekao je i skinuo šešir, a zatim ga bacio na sto.

'—Ne, završila sam - objasnila mu je i začudila se.

---Zar već? - Uzeo je pisma i počeo da ih čita, klimajući glavom. - Stvarno

ste neverovatno brzi.

'—Bila sam najuspešnija u mojoj grupi na tečaju za kompjutere - odgovorila je. - To je jedan od nekoliko mojih talenata - našalila se.

---Bili biste od velike koristi na ranču - uzdahnuo je. - Glenu treb.a čitav

sat da napiše jedno pismo, a tada stalno psuje tu vrašku staru mašinu, a postoji toliko toga što mora da bude otkucano na pisaćoj mašini: izveštaj o proizvodnji, prihodi, rashodi i poreske prijave... - Podigao je glavu i namrštio se. - Pretpostavljam da vas taj posao ne bi interesovao, zar ne?

Zastao joj je dah. - U Arizoni?

'—Izgovorili ste te reči sa strahopoš- tovanjem - rekao je i nasmejao se.

---Nemate pojma koliko mrzim grad - odgovorila je, sklanjajući pramen

kose. - Stalno kašljem, jer je vazduh toliko zagađen, a u stanu u kojem živim uopšte nema prostora. Besplatno bih radila samo da mogu da budem u prirodi.

Nakrivio je glavu i začuđeno je pogledao. - Neće biti lako raditi za Glenu - rekao je. - Osim toga, morali biste sami da platite put do Turanga, a trebaće mi i nešto vremena da ga ubedim. Poznavajući Glenu, nećete dobiti neku veliku platu, a moraćete da radite i druge poslove osim knjigovodstva. Vidite, nemamo kućepaziteljku...

Lice joj se ozarilo od sreće. - Umem da kuvam i spremam.

'—Imate li telefon?

'—Nažalost, ne - uzdahnula je.

---Izgleda da smo u sličnoj situaciji, zar ne, Elizabeta? - oslovio je po imenu

i saosećajno se nasmešio. - Kako mogu da stupim u vezu s vama?

---Ostavite poruku u agenciji u kojoj radim - odgovorila je.

---Odlično. Biću u gradu još nekoliko dana i stupiću u vezu sa vama pre

nego što se vratim u Arizonu. Važi?

Ozarila se od zadovoljstva. - Ozbiljno mislite?

---Ozbiljno - potvrdio je i pokazujući na pisma dodao: - Ovo ste odlično

uradili, Elizabeta. Znajte da život na „Betaniji“ neće biti jednostavan. Naš ranč ne izgleda kao oni koje gledate na televiziji.

---To i ne očekujem - rekla je iskreno, zamišljajući oronulu zgradu i dva

usamljena čoveka u njoj. Nasmešila se. - Očekujem samo da budem nekome od koristi.

---U to ne treba da sumnjate - uzdahnuo je i kritički je osmotrio. - Ali, da li

ćete moći naporno da radite?

---Snaći ću se nekako - obećala je. - Na svežem vazduhu ću se brzo opo-

raviti. Zaista bih volela da dođem - dodala je kada je zaklopila svoj por- tabl kompjuter. - Ali, ne bih želela da vas dovedem u nepriliku sa vašim bratom.

---Glen i ja smo stalno u neprilici - rekao je veselo. - Ne brinite se zbog

mene. Učinićete nam veliku uslugu. Uspeću da ubedim Glenu.

---Da li treba da vam napišem još jednom pismo? - upitala je oklevajući.

Odmahnuo je glavom. - Razgovaraću o tome s njim kada se budem vratio kući. Hvala na pismima. Kažite u agenciji da ću naknadno poslati ček.

---Hoću i hvala vam. Kada se vraćala u agenciju nije osećala težinu kompjuterakojjenosila. Činilo joj se da lebdi na oblacima.

Gospođica Vajler je strogo pogledala kada se vratila. - Zakasnila si - rekla je.

- Morala sam da odbijem nekoliko poziva.

---Izvinite... Bilo je nekoliko komplikovanih pisama... - počela je,

---Imaš drugi zadatak. Evo ti adresa. Jedan političar želi nekoliko primera

govora koji će se štampati u novinama. Treba to da uradiš za njega i ne nosi kompjuter. On ima svoj. Kada završiš, možeš da ideš kući. Videćemo se ujutru. Laku noć! - gospođica Vajler je ponovo zagnjurila svoju sedu glavu u papire ne obazirući se više na Li koja je samo uzdahnula i uzela pruženu adresu. Znala je da će biti prilično kasno kada bude završila posao, ali će političar možda biti velikodušan i dati joj napojnicu. Nije bilo vremena da se sukobljava sa svojom poslodavkom koja se nekorektno ponašala prema njoj, jer je znala da bi drugi posao teško našla. Ljudi su naprosto opsedali biroa za zapošljavanje, tražeći bilo kakav posao. Kada bi bar nešto ispalo od tog posla u Arizoni!

Političar je bio prijatan i darežljiv gradski većnik i Li je pojela tri hamburger. kada se vraćala u svoj mali stan. Gazdarica nije bila naročito prijateljski raspoložena, ali je zato cena bila vrlo prihvatljiva.

Li je nemirno spavalai sanjala o životu koji je ostavila u Mineapolisu. Sada joj je sve delovalo tako nestvarno. Borba za najbolje plaćene poslove, konkurencija, kokteli i klijenti sa neobičnim ukusom i željama... Najpre su je izdali živci, a zatim i zdravlje.

Nije svojevolumno otišla u Mineapolis, jer je bila zadovoljna i u Tusonu. Međutim, najbolje škole bile su na severu i ona je dozvolila da je roditelji ubede da se upiše na arhitekturu, odsek za unutrašnje uređenje. Dve godine pošto je diplomirala njeni roditelji su poginuli u avionskoj nesreći. Nikada se nije potpuno pomirila s tim da ih više nema, i zato se potpuno posvetila svom poslu. Naporno je radila u želji da što brže napreduje. Međutim, ishod je bio neminovan. U martu je nekoliko nedelja bila u bolnici zbog zapaljenja pluća, a kada

je izišla iz bolnice nije se osećala sposobnom da se odmah vrati na posao. Jedna dekoraterka, koja je honorarno radila za njenu firmu, polako se ubacila na njeno mesto i Li se iznenada našla bez posla.

Naravno, sve je morala da rasproda, bunde, elegantnu garderobu i da napusti luksuzni stan. Skupila je novac i uputila se na jug samo da bi shvatila da ni tu ne može da nađe miran posao na kojem ne bi morala da se angažuje i da toliko mnogo radi. Zato je prihvatila posao kod gospođice Vajler i trudila se da se što pre oporavi. Međutim, do sada nije imala mnogo uspeha u tome. Sada je jedino svetlo u njenoj budućnosti bila Arizona.

Kao nikada ranije priželjkivala je telefonski poziv koji je konačno došao kasno poslepodne jednog petka. Dogodilo se da je baš u to vreme bila u agenciji.

'—Gospođice Rajt - upitao je Kolin Stoufer kroz osmeh - da li još uvek želite da dođete u Turang?

'—Oh, naravno! - rekola je uzbuđenim glasom i čvrsto stegla slušalicu.

'—Onda, spakujte stvari i dođite na ranč rano sledećeg ponedeljka. Ima- te li olovku? Ovako ćete stići donde.

Bila je toliko uzbuđena da je s naporom zapisala onih nekoliko uput- stava koje joj je dao. - Ne mogu da verujem, sve je kao san! - rekla je oduševljeno. -Trudiću se da vam ne pričinjavam nikakve nelagodnosti, a plata stvarno nije važna!

'—Kazaću to Glenu - nasmejao se. - Nema potrebe da se javljate telefonom, ja ću biti tamo da izgledim nesporazum koji može da se dogodi sa Glenom. Samo vi dođite. Važi?

'- Važi i hvala vam.

'—Hvala vama, gospođice Rajt - rekao je. - Videćemo se za deset dana.

-Da, gospodine! - Spustila je slu- šalicu presrećna zbog obrta situacije. Turang više nije bio san.

Pošto je gospođica Vajler upitno gledala, Li se osećala dužnom da joj sve objasni. - Od sutra neću više dolaziti. Hvala vam što ste mi dopustili da radim kod vas. Bilo mi je izuzetno prijatno - rekla je na kraju učtivo.

Gospođica Vajler se ukočila. - Ne možeš tek tako da odeš - upozorila je.

---Naravno da mogu - uzvratila je Li odlučnim glasom. - Ako budete insi-

stirah na tome, prijaviću vas inspekciji i reći koliko sam prekovremeno radila bez plaćanja. Sta ćete onda raditi?

Gospođica Vajler se ukočila. - Nezahvalna si.

- Ne, nisam. Veoma sam vam zahvalna, ali ipak odlazim. Do viđenja! -Učtivo joj je klimnula glavom u znak pozdrava i izišla odlučno, zatvorivši vrata za sobom.

II

Bio je topao prolećni dan kada je Li stigla u Turang. Zastala je na pola puta do ranča da se odmori i predahne. Spustila je svoje stvari na prašnjav drum i po stoti put poželela da nije tražila od taksiste da je ostavi na glavnom putu da put do ranča prepešači. Poljsko cveće na hvadama, koje su se pružale u nedogled bilo je tako primamljivo i ona nije mogla da odoli. Oduševljenje je nadvladalo zdrav razum, kao i njene mogućnosti. Tužno je pogledala kuću u daljini i pitala se da h će uspeti da stigne tamo.

Kuća je bila dvospratna i u prilično lošem stanju. Malter je na pojedinim mestima otpao i videlo se da davno nije bila krečena. Ispred kuće nalazio se veliki trem, a ogromni hrastovi štitili su je od sunca. Sa obe strane duge šljunkovite staze koja je vodila do ulaznih vrata nalazila se ograda oko koje je pasla stoka. Pogledjoj se zadržao na širokom horizontu. Sve do tada mislila je da je priroda u njenom rodnom kraju veličanstvena. Turang je delovao nestvarno. Na zasebnom pašnjaku jedno ždrebe veselo je trčkaralo oko svoje majke. * Li je sklonila pramen kose koji joj je stalno ispadao iz punđe. U belo platnenoj haljini i visokim potpeticama predstavljala je neobičan prizor, ali je želela da ostavi dobar utisak na svoje poslodavce. Pokušala je da ih pozove telefonom iz grada, ali se niko nije javio. Zato se uputila pravo na ranč. Bio je ponedeljak i obećali su joj posao.

Tužno je pogledala mrlje od prašine na svojoj haljini i poslednjem paru elegantnih cipela i gotovo zaplakala. Jedna čarapa joj se uz put pocepala i ona se preznojavala od vrućine. Čak i da je htela, ne bi mogla lošije da izgleda.

Bila je nervozna zbog starijegbrata. Zamišljala gaje kao iskusnogrančera ćudljive naravi. Sretala je i ranije takve ljude i

uspešno saradivala s njima. Nije ga se plašila, samo se nadala da će mu biti drago što je tu da mu pomogne. To bi umnogome olakšalo stvari.

Koraci su joj odjekivali dok je koračala ka tremu. Do pre nekih nedelja pažljivo bi se obazirala oko sebe, ali je sad bila suviše umorna i iscrpljena da bi je interesovala sredina u kojoj se nalazila.

Zaustavila se ispred mreže na ulaznim vratima. Spustila je kofer i kompjuter i otresla prašinu sa haljine. Tek tada je zakucala. Iz kuće se nije čuo nikakav zvuk. Drvena vrata bila su otvorena i učinilo joj se da čuje zujanje ventilatora. Ponovo je zakucala. Ponadala se da će prijatni čovek kojeg je upoznala u Tusonu doći da joj otvori vrata i poželi joj dobrodošlicu.

Uzdrhtala je kada je začula zvuk brzih, odlučnih koraka. Ipak je nekog bilo u kući. Osećala je laku nesvesticu.

-Ko ste vi kog vruga? - čuo se grub muški glas s druge strane mreže na

vratima i Li se suočila sa markantnim licem i najhladnijim tamnim očima koje je ikada videla.

U tom trenutku nije mogla da dođe do glasa. Poželela je da se okrene i pobegne. Međutim, prevalila je toliki put i bila tako umorna. - Ja sam Elizabeta Rajt - rekla je što je mogla službenijim glasom. - Da li je Kolin Stoufer kod kuće?

Bila je svesna iznenadnog zatezanja i svih mišića njegovog krupnog tela pre nego što je podigla pogled i ugledala bes u njegovim očima. - Kakvu to paklenu igru igrate, gospođice? - insistirao je.

Zagledala se u njega. Dugo je pešačila, a sada je izgledalo kao da je na pogrešnom ranču. Njeno uobičajeno sannopouzdanje je izneverilo. - Da li je ovo ranč „Betanija“? - upitala je.

-Jeste.

-Da li ovde živi Kolin Stoufer? - upitala je, pokušavajući da proviri u kuaću pored njega, jer je pomislila kako je sigurno on jedan od pomoćnika na ranču.

-Kolin je poginuo u sudaru autobusa pre nedelju dana - rekao je promuklim glasom.

Li je osetila slabost u nogama. Duga vožnja autobusom, težak kofer, posledice nedavne bolesti, sve je to povećalo iscrpljenost, a

ove ledene reči bile su poslednji udarac. Ispustila je neki neartikulirani glas i sručila se na i trem. U glavi joj se vrtelo i bilo joj je muka.

Vrata sa mrežom su se naglo otvorila i ona je osetila kako je snažne ruke kako podižu i bez mnogo napora unose u hladovinu kuće. Spustio je na izlisanu sofu i otišao da donese ledeni čaj. Nerazgovetno je čula reči i bilo joj je drago što ih nije razumela. Minut kasnije osetila je kako joj podiže glavu i prinosi čašu nepomičnim usnama. Teško je pila osvežavajuću tečnost koja joj je donela spas i pokušala je da se pridigne. Još uvek joj je bilo teško da prihvati sve što joj se dogodilo. Obećali su joj posao i ona je o sopstvenom trošku prevalila put dug nekoli-ko stotina kilometara da bi radila za minimalnu platu, a sada je saznala da je čovek koji joj je obećao posao mrtav. To je bilo najgore od svega, nije mogla da zamisli da tog mladog, prijatnog čoveka više nema.

- Bledi ste kao krpa - čuo se dubok promukao glas.

Uzdahnula je. Još uvek je bila nemoćna.

Suzio je pogled. - Hodate po suncu bez šešira! Bože moj, koliko glupih devojaka iz grada ima na svetu? Sta vas je dovelo na moj prag?

Podigla je oči da ga pažljivije pogleda. Imao je taman ten i dve duboke bore na licu od kukastog nosa do velikih usta. Oči su mu bile duboko usađene ispod tamnih obrva i visokog čela. Kosa mu je bila gusta, tamna kao gar i kratko podšišana. Imao je na sebi radnu odeću: izbledele farmerke i kariranu košulju. Imao je izgled čoveka koji se uvek ponaša strogo poslovno. Iznenada je shvatila da to nije bio radnik na ranču, kako je na početku mislila. - Vi ste Glendal Stoufer, zar ne? - upitala je oklevajući.

Ništa na njegovom licu nije se pomerilo, ali je imala osećaj da se izne- nadio kada je izgovorila njegovo ime.

---Koliko ste dugo pešačili? - upitao je.

---Samo od glavnog puta - priznala je i pogledala svoje uništene cipele. -

Ovde je rastojanje varljivo.

---Da li ste ikada čuli za toplotni udar?

Klimnula je glavom. - Jesam, ali mi u tom trenutku nije palo na pamet.

---Otpila je velik gutljaj čaja i uzdahnula zbog zadovoljstva koje joj je to

pružilo. Spustila je čašu na salvetu koju je takođe doneo. Bila je to Arizona. Kakva šteta što neće imati prihke da nešto više vidi. - Žao mi je zbog vašeg brata, gospodine Stoufere - rekla je tužno. - Nisam ga mnogo poznavala, ali je izgledalo da je divan čovek - dostojanstveno je ustala uprkos tome što se osećala nesigurnom na nogama. - Neću vas više zadržavati - rekla je i krenula prema vratima.

---Zbog čega ste došli, gospođice Rajt?

Odmahnula je glavom. - To sad više nije važno. - Okrenula se i izašla napolje. Podigla je kofer i kompjuter sa mesta na koje su pali kada se onesvestila. Biće to duga šetnja do grada, ah moraće nekako da stigne donde. Imala je dovoljno novca da kupi autobusku kartu, ali ne i za taksi. To je sada bio luksuz za nju, s obzirom da je na kraju dugog puta nije čekao posao kojem se nadala.

---Gde ste krenuli? - upitao je Glendal Stoufer iza njenih leđa.

---Nazad u grad - rekla je ne okrećući se. - Do viđenja, gospodine Stoufere.

- Po ovoj vrućini, bez šešira, završićete u bolnici. Sačekajte, ja ću vas odvesti.

—Ne, hvala, peške sam došla do ovde, zar ne? - rekla je otegnuto i krenula stazom.

Mislila je da je prepirka okončana sve dok se stari kombi nije zaustavio pored nje i vrata se naglo otvorila. - Ulazite - rekao je osorno, glasom koji nije trpeo neposlušnost.

Napravivši grimasu ušla je unutra i smjestila kofer i kompjuter na pod. Cutke su se vozili. Glendal je pušio i povremeno bi je kratko pogledao, ali je odjednom počela da kašlje. Pluća su joj još uvek bila osetljiva, a njegova cigareta bila je izuzetno jaka. Konačno je Glendal ugasio cigaretu i otvorio prozor. - Vaš kašalj ne zvuči zdravo - rekao je iznenada.

—Oporavljam se posle zapaljenja pluća - rekla je zagledana u horizont.

---Arizona je zaista velika.

—Naravno da jeste. Iz kog ste vi kraja? - upitao je pogledavši je.

—Nisam iz Arizone - priznala je, a kamion se zatresao kada je prikočio.

---Ja sam iz Mineapolisa.

—U Minesoti?

—Ima li neki drugi Mineapolis?

Uzdahnuo je. - Zašto ste kog vruga prevalili toliki put? - pažljivo se zagledao u nju. - Sigurno nije u pita- nju ljubav na prvi pogled!

—Ljubav? - trepnula je. - Naravno da nije. Samo sam otkucala nekoliko pisama vašem bratu.

Isključio je motor. - Počnite od početka. Zadajete mi veliku glavobolju. Kako ste se našli ovde?

---Vaš brat mi je ponudio posao - rekla je tiho. - Posao sekretarice, ali je

rekao da će biti i drugih dužnosti: kuvanje, peglanje, spremanje i ostalo, za veoma malu platu - dodala je jedva primetno se osmehnuvši.

---Kolin je bio pošten prema vama - progundao je. - Zbog čega ste onda

došli? Zar mu niste verovali?

---Jesam - rekla je oklevajući. - Zbog čega mislite da nije trebalo da dođem?

Počeo je da pali drugu cigaretu, ali se zagledao u nju i vratio je nazad u džep. - Nastavite da pričate.

Čudnog li čoveka, pomislila je! - E pa, izgubila sam stari posao u Mineapolisu zato što sam se razbolela i nisam imala snage da se ponovo uhvatim u koštac sa velikim obavezama i konkurencijom. Zaposlila sam se u Tusonu kao honorarna sekretarica, a to je bio jedini posao koji me nije iscrpljivao. Otkucala sam nekoliko pisama za gospodina Stoufera - nasmešila se, setivši se kako je bio ljubazan prema njoj. - Kada sam saznala da živi na ranču, čini mi se da sam se izbezumila. Celog života slušala sam priče o kaubojima i pročitala sve romane Karla Maja. Moj san je bio da dođem ovamo. Za mene je život u prirodi sa malom platom vredniji od života u gradu sa velikom platom. Tamo sam se gušila od smoga. Kolin mi je ponudio posao i ja sam odmah prihvatila. - Tužno ga je pogledala. - Loše sam se osećala... Nisam čak ni pomišljala da razgovaram s vama. Rekao je da će sve srediti i da treba samo da dođem u ponedeljak ovamo. -

U očima joj se videla tuga. - Žao mi je zbog njega. Izgubiti posao nije ni izbliza tako loše kao vest da Kolina više nema. Dopadao mi se.

Glendal je nervozno dobovao prstima po volanu. - Posao - nemilosrdno se nasmejao i uzdahnuo. - Možda je bio u pravu. Zaostao sam sa izveštajima, što nije šala. Ne volim da jedem ono što sam sebi skuvam, akuća nije mesecima čišćena... - iskosa je pogledao. - Niste u drugom stanju?

Prostrelila ga je pogledom. - To bi, gospodine, bio izuzetak s medicinskog stanovišta.

Izvio je obrve i studiozno je pogledao pre nego što se nasmejao. - Gradska devojko, da li si stvarno takvo nevinašce?

---Zar mislite da mi u gradu ne znamo šta je čestitost? Ako me budete dalje

vređali, dobićete jedan šamar, kauboju - uzvratila je u svom starom stilu. Bilo je šteta što je taj izliv besa izazvao jak kašalj.

---Prokletstvo - promrmljao je i dodao joj maramicu. - Dobro, neću više

biti zajedljiv. Da li hoćeš taj posao ili ne? Kolin je bio u pravu u pogledu plate. Stan i hrana biće besplatni, ali se bojim da ćeš u svemu ostalom morati da budeš veoma štedljiva. Da li si zainteresovana?

---Ako to znači da ostajem u Arizoni, ondajesam.

Nasmešio se. - Koliko ti je godina, učenice?

---Odavno sam završila školu, gospodine Stoufere - odgovorila je. - Imam

dvadeset i tri godine, a vi?

-Pogodi- rekao je.

Pažljivo ga je pogledala od glave do pete. - Trideset - rekla je.

Zasmejao se. Bilo je to prvi put da je čula dubok prijatan zvuk i začudila se što je sposoban za smeh. Nije joj delovao kao čovek koji se često smeje. Ravnodušno je pogledao i ona je zažalila što je samo senka žene kakva je nekada bila. - Probaj ponovo da pogađaš!

Primetila je tada duboke bore na njegovom preplanulom licu i nekoliko sedih vlasi na potiljku. Shvatila je da je stariji nego što je na početku pomislila.

- Trideset i četiri - nastavila je da pogađa.

---Dodaj još jednu godinu i toliko mi je godina.

Nasmešila se. - Jadni stari čovek - malo se našalila.

Ponovo se nasmejao. - To nije način na koji se razgovara sa novim še- fom -upozorio je.

---Neću to zaboraviti - zagledala se u njega. - Ko još radi kod vas?

---Samo Kori i Ras. Njih dvojica su nerazdvojni. - Klimnuo je glavom kada

je ugledao zabrinutost na njenom licu. - Tačno, bićemo sami. Ja sam neženja i živim sam.

---U tom slučaju...

---Vrata tvoje sobe mogu da se zaključaju - rekao je posle nekohko tre-

nutaka. - Kada me budeš malo bolje upoznala videćeš da sam veoma za-starelih shvatanja. Kuća je velika i nećemo imati mnogo prilike da se srećemo.

Retko sam kod kuće. Vraćam se tek uveče, na spavanje - pogledao je pravo u oči. - Osim toga, ne volim gradske devojke.

Zvučalo je kao da ima jakih razloga što ih ne voli, ali nije želela da ga za-pitkuje o tome. - Veoma ću se truditi, gospodine Stoufere.

---Zovem se Glendal - rekao je gledajući je. - Ili Glen, ako ti se to više

sviđa. Kuvaćeš i starati se o kući, a kadabudeš imala vremena, radićeš u mojoj kancelariji. Neću moći mnogo da ti plaćam, jer imam samo toliko novca da pokrивam troškove.

---Nemam nameru da se obogatim.

---U međuvremenu je grozničavo razmišljala. Bila je u velikom iskušenju

da prihvati ponudu, ali se isto tako plašila tog krupnog čoveka koji je sedeo pored nje. Nije bilo najgore na svetu biti sam i nemati novca. Njega uopšte nije poznavala.

Cinilo se da je pročitao njene misli.

---Li - rekao je blago, - da li ti ličim na nekog siledžiju?

Podišli su je žmarci kada je čula svoj nadimak iz detinjstva. Otkako su joj roditelji poginuli niko je nije tako zvao. - Ne - rekla je tiho. - Naravno da ne ličite na tako nešto. Radiću za vas, gospodine Staufere.

Nije joj ništarekao. Pažljivo je posmatrao i klimnuo glavom. Zatim je uključio motor i vratio se na ranč.

III

Dva sata kasnije Li se smestila na očigledno zadovoljstvo dvojice Glen-dalovih pomagača na ranču. Bilo je očigledno da ne smeju da komentarišu njeno prisustvo, ali ih je prisustvo mlade žene u kući fasciniralo.

Li je imala sopstvenu sobu u kojoj su se tapete ljuštile, a nameštaj bio star i pohaban. Sve je u kući bilo u sličnom stanju. Čak su i prostirke po podovima bile izbledele i istanjene zbog dugotrajne upotrebe. Li bi daia sve da je zdrava i snažna i da ima odrešene ruke za preuređenje kuće. Bilo je tako divnih mogućnosti, jer je kuća očigledno imala dugu istoriju, a istovremeno bila jednostavna i bez suvišnih ukrasa koji bi otežavali rad.

Sledećeg jutra dugo je spavala. Probudila se kada je sunce već visoko odskočilo sa čudnim osećanjem da tu pripada. Nije se tako osećala još od detinjstvai neprestano se čudila zbog toga. Glendal je bio samo učtiv prema njoj i ništa više od toga. Nije ličio na naročito gostoprimitljivog čoveka. Međutim, upravo je izgubio brata, čime je mogla da se objasni njegova rezervisanost.

Kada je sišla u prizemlje, on je odavno bio otišao. Skuvala je kafu i napravila sebi tost, a zatim otišla u malu sobu koja mu je služila kao kancelarija. Na stolu se nalazio materijal koji je trebalo prekucati, kako su se dogovorih prethodnog dana. Stavio joj je kompjuter na sto i pripremio čistog papira na kojem se nalazila poruka: „Ne očekuje se od tebe da prvog dana sve uradiš. Glen”

Nasmešila se i počela da radi. Posle dva sata prekucala je veći deo materijala kadaje začula Glenove teške korake koji su odjekivali po kući. Vrata su se širom otvorila i on je prostrelio pogledom. - Zar nećeš ručati? - upitao je. Bolje daje rekao zar mi nećeš dati nešto da jedem? - pomislila je Li i nasmejala se. - Šta je smešno, gospođice Rajt?

- Oh, ništa, šefe - odgovorila je i ostavila kompjuter. Mislio je daje zaboravila na podnevni obrok, ali ga je čekalo iznenađenje u ostavi.

Povela ga je u kuhinju gde su dva mesta za stolom već bila postavljena. Netremice je gledao u sto dok je iznosila hleb, majonez, šunku kojuje našla u frižideru i salatu koju je začinila gotovim

prelivom. - Mogu li da vam sipam kafu? - upitala je držeći džezvu u ruci.

Klimnuo je glavom i seo za sto u pročelju. - Kako si znala da pijem ka- fu, a ne čaj? - upitno je pogledao, kada je sela za sto.

---Zato što je kutija s kafom bila gotovo prazna, a ona s čajem netaknu- ta -

odgovorila je smešeći se.

Nasmejao se dok je pijuckao crnu tečnost. - Nije loše - promrmljao je i pogledao je.

---Žao mi je zbog doručka - rekla je. - Obično se budim oko šest ujutru, ali

sam jutros bila suviše umorna.

---Nema problema. Navikao sam da sam doručkujem. Ionako samo pijem

kafu. - Začuđeno ga je pogledala, ali nije uspela ništa da mu kaže, jer je već promenio temu razgovora. - Kako napreduje posao?

---Oh, odlično! Veoma čitko pišete, tako da mogu sve da pročitam. - Pri-

metila je da ne jede salatu, pa je odlučila da ga pita zbog čega. - Zašto ne jedete salatu?

---Nisam, valjda, zec.

---Veoma je dobra za zdravlje.

---Kažu da je i džigerica, ali to nikada nisam jeo. - Nasuo je još jednu šolju

kafe.

---Zbog čega onda držite salatu i paradajz u frižideru?

---Zato što ih volim na sendviču.

Rekao joj je to u pravo vreme, upravo kada je sve iskoristila za salatu. Tako tipično za muškarce... - Mogli ste da izvadite odavde, iz činije - rekla je tiho.

Začuđeno je pogledao. - Ne podno- sim začine za salatu. Najviše volim pečeno meso i krompir.

---Trudiću se da to zapamtim, gospodine Stoufere - obećala je. - Da ne

zaboravim, tražio vas je neki Meknil i pitao da li imate da mu pozajmite malj. Šta je to?

Glasno se nasmejao. - To je čekić za potkivanje konja. A sada, nazad na posao - rekao je i zastao kod vrata. - Samo polako. Ne želim da o mom trošku legneš u bolesničku postelju.

—Ne treba da se bojite zbog toga, gospodine - rekla je i oprezno ga pogledala. - Mene plaši kuvanje i hrana koju jedete.

Zaustio je da nešto kaže, ali se očigledno predomislio i bez reči izašao napolje.

Posle njegovog odlaska Li je nastavila da prekucava u kompjuter njegovu dokumentaciju, zatim je pospremila kuću i spremila večeru. Postavila je sto i iznela jelo, ali se Glen nije pojavio. Konačno je rešila da sama jede, a ostalo je sklonila u frižider. Pretpostavljala je da će tako biti i ubuduće. Setila se da joj je prvog dana napomenuo kako se vraća kući tek na spavanje i pitala se zbog čega joj nije skrenuo pažnju na to za vreme ručka.

Drugog dana boravka na ranču probudila se na vreme. U šest i petnaest je već bila u kuhinji obučena u farmerke i zelenu platnenu košulju. Pošto Glendal nije vodio računa o tome kako se oblači, odlučila je da se oseća prijatno u odeći koju je imala na sebi. Pripremila je obilan doručak, ispekla kobasice, napravila brze biskvite i skuvala veliku džezvu kafe.

Sve se pušilo na stolu kada je Glen ušao u kuhinju samo u kratkim pantalonama. Bio je savršeno građen i toliko privlačan da ga je Li fascinirano posmatrala, ne mogavši da odvoji pogled od njega.

Pogledao je i jedva primetno se nasmešio kada je shvatio koliko je šokirana.

- Učinilo mi se da sam čuo nekoga u kuhinji dok sam silazio. - Seo je za sto prekoputa nje, tako bosonog i oskudno odeven. - Čini mi se da sam ti rekao da ne ustaješ tako rano - rekao je i uzeo jedan biskvit.

---Uplašila sam se da vas je konj zbacio negde na poljani i da niste mogli da

se vratite kući - nasmejala se kada je ugledala čuđenje na njegovom licu. - Zar to ne rade konji u vesternima?

I on se nasmejao. - Moj konj to ne radi, zna ko ga hrani - namazao je-biskvit buterom. - Moja tetka je ovako kuvala - napomenuo je. - Biskvi- ti laki kao perce.

---Ponekad se stvrdnu - upozorila ga je. - Imala sam sreće ovogaputa.

Oprezno je pogledao. - Ako je suditi po ovim biskvitima, onda sam i ja imao sreće - promrmljao je.

---Videla sam u dvorištu kokošinjac. Da li kokoške svaki dan nose jaja?

---Da, samo pazi gde stavljaš ruku - upozorio je. - Poznato je da se zmije

uvlače unutra.

Klimnula je glavom i lako zadrhtala. Cutke su jeh neko vreme pre nego što je ponovo progovorio. - Izvrsna si kuvarica, Li.

Nasmejala se. - Naučila sam od majke, ona je bila još bolja.

---Da li su ti roditelji još živi?

Odmahnula je glavom osetivši nostalgiju. - Nisu. Poginuli su u avion- skoj nesreći.

---Žao mi je zbog toga.

Pogledala ga je. - A tvoji roditelji?

Da li su živi?

Namrštio se. - Nisu - odgovorio je osorno, glasom koji nije trpeo dalja pitanja.

Ponovo je podigla glavu i pogled joj se nehотиčno zadržao na njegovim obnaženim prsima. Osetila je njegov pogled i naglo spustila glavu.

Trenutak kasnije je ustao i otišao u svoju spavaću sobu. Kada se vratio bio je obučen i obuven. - Hvala na doručku - rekao je. - A sada, ostatak dana se odmaraj. Ne želim da se premaraš pre nego što se potpuno ne oporaviš.

---Neću se upuštati u poslove za koje nisam sposobna - obećala je.

---Imam kanapa u staji - rekao je blago pretećim glasom i odmerio je

pogledom.

Zamišljeno ga je pogledala. - Potrudiću se da uvek pri ruci imam ma- kaze. Trudio se da se ne nasmeje. - Bože, stvarno si tvrdoglava.

---Ko mi kaže!

Uzdržao se od komentara i iskapio ostatak kafe. - Od sada ću dolaziti odeven za sto, pa makar to bilo i u šest sati ujutru.

Pogledala ga je i nasmešila mu se.

'—Dobar ste vi čovek, gospodine Stoufere - rekla je. - Zaista nisam preterano čedna žena, ali jednostavno nisam navikla da doručujem sa muškarcima, bili oni obučeni ili ne.

Pažljivo je posmatrao svojim tamnim očima. - Još se nisi oslobodila, gospođice Rajt, zar ne? - upitao je.

Osetila je dublje značenje njegovog pitanja, ali se namerno nije obazirala na to. - Nije to u pitanju. Jednostavno sam malo staromodna.

---1 ja sam, draga. Drži se svojih principa. - Stavio je šešir na glavu i

zviždučući izišao iz kuće.

Nije bila sigurna kako da protumači njegove reči, a kako su dani prolazili, sve je više zbunjivao. Primetila je da je ponekad dok je boravio u kući, pažljivo posmatrao. Nije to bio podrugljiv pogled, već radoznao i zaštitnički. Imala je čudan osećaj da ne gleda ženu u njoj. Nije se mnogo čudila zbog toga, jer je znala da je još uvek nejak a i pri- lično iscrpljena nedavnom bolešću.

Ras je bio stariji pomoćnik na ranču i dopao joj se čim ga je videla. Dosta je ličio na svog gazdu. Nikada se nije smejao, radio je za dvojicu, i činilo se da nikada ne odmara. Jednog dana ga je Li nagovorila da posedi malo u kuhinji i popije čaj, jer joj je doneo jaja pre nego što je ona stigla da ih pokupi.

'—Hvala, gospođice - rekao je uzdišući kada je u nekoliko gutljaja is- pio ceo sadržaj šolje. - Ovo mi je stvarno prijalo. Gazda mi je naredio da popravim ogradu, a ja ništa ne mrzim toliko koliko popravljavanje ograde - dodao je zamišljeno.

Uzdržavala se od smeha. - Hvala što ste mi doneli jaja. Zadržala sam se sa zavesama i potpuno zaboravila da odem po njih.

Slegnuo je ramenima. - Nije to ništa - promrmljao je. Suzio je pogled i pažljivo je pogledao. - Niste od one vrste za koju sam mislio da bi je gazda zaposlio.

Ovog puta se nasmejala. - Šta mislite koga bi zaposlio?

Pročistio je grlo. - E pa, poznajući gazdu... neku stariju ženu zloćudne naravi. - Uzvrpoljio se na stolici na kojoj je sedeo. - Da bi se izišlo na kraj s njim potrebna je takva narav. Znam to jer radim ovde već skoro dvadeset godina.

-Zar već tako dugo ima ranč „Betanija"? - upitala je.

---Nije dovoljno star za to - podsetio je. - Hteo sam da kažem da ga po-

znajem već tako dugo. Dolazio je ovamo s ujakom Henrijem još dok je bio dečak. Roditelji nisu mnogo marili za njega. Mati mu je pobjegla s nekim kada je imao deset godina, a otac mu se nasmrtno opijao.

Osećala se kao da su joj izmakli oslonac ispod nogu. Zamislila je Glendala u desetoj godini bez majke s ocem alkoholičarem, a u njenom pogledu ogledao se užas. - Njegov brat je tada sigurno bio još beba! - uzviknula je.

---Jeste, pa su ga stari Henri i gospođa Velma uzeli kod sebe. Glendal nije

bio te sreće, morao je da ostane s ocem.

Ćutke ga je gledala i nasula mu još jednu šolju čaja. - Zbog čega ne voli devojke iz grada?

---Spetljao se s nekom ambicioznom devojkom iz Tusona - rekao je osor-

no.

- Svi su videli da ne pripada ovde, osim Glena. Tek je nasledio ovaj ranč i maštao o tome da se obogati uzgojem stoke. Luda žena mu je poverovala i jednog leta došla s njim ovamo. - Gorko se osmehnuo. - Trebalo joj je samo pet minuta da sve shvati i vrati Glenu prsten. Glen se te noći opio, prvi put sam ga video da pije nešto jače od piva. To je bio poslednji put da je doveo neku ženu na ranč, bar dok ti nisi došla.

---Nemojte me gledati tako ocenjivački - nasmejala se i zbacila svoju dugu

plavu kosu. - Ja sam obična devojka, a ne od onih elegantnih žena iz grada.

---Kao takva - pokazao je na oriban patos, ispeglane zavese i lonac koji se

pušio na štednjaku - umeš dobro da potegneš.

---Vohm kućne poslove - objasnila je. - Nekada sam se poslovno bavila

uređivanjem kuća, sve dok se nisam razbolela. Još uvek se nisam sasvim oporavila.

---Gde si živela? Govoriš drugačijim akcentom od nas.

---Iz Mineapolisa sam.

Naglo je ustao. - Bolje da idem. Gazda ne voh kada dokohčimo za nje- gove novce, a i Kori me čeka da mu pomognem da istera stoku.

Posmatrala ga je kako odlazi i nastavila polako da pije čaj. Sada je mogla da razume ponašanje Glendala Stoufera. Mnoge stvari koje su joj do tada bile nerazumljive postale su sada jasnije. Činilo joj se da ga sada više poznaje i našla je opravdanje za njegova mračna raspoloženja kada je zamišljen šetao po kući.

Već je pao mrak kada se Glen vratio. Mada je kasno dolazio, još nijednom se nije dogodilo da ga nije čekalo nešto toplo za jelo. Li se ponosila sobom zato što mu je vodila kancelariju, a uz to je i kuća bila u savršenom redu.

Ušao je na zadnja vrata i odmah skinuo šešir. Delovao je umornije nego obično. Bio je skroz prašnjav i raščupan. Pogledala ga je preko lonca sa čilijem koji je upravo skidala sa štednjaka i nasmešila mu se. - Zdravo, gazda! Da h će vam prijati čili i meksički kukuruzni hleb?

---Toliko sam gladan da bih čak pojeo i jednu od onih prokletih salata

---rekao je i pogledao u pravcu štednjaka.

---Sedite za sto i odmah možemo da jedemo.

---Prvo moram da se istuširam - napomenuo je.

---Možete da operete ruke i da se samo umijete. Izgledate kao da biste za-

spali ispod tuša.

Vragolasto je pogledao. - Mogu da zamislim kako bi me izvukla.

---Pozvala bih Rasa i Korija.

--A ako ne bi mogla da ih nađeš?

---insistirao je.

U tom slučaju - odgovorila je suvo - verovatno biste se udavili u kupatilu.

---Bezobrazne li devojke - optužio je. Prišao joj je iza leđa i iznenada je

uhvatio oko struka. Držao je ispred sebe dok se naginjao preko njenog ramena da pomiriše čili. Pokušala je normalno da diše, ali joj nije uspelo. Osećala je njegovu toplinu i snagu. Poželela je da ga

poljubi i srce joj je uz-drhtalo od njoj tako nesvojstvene žudnje. - Šta si stavila u jelo? - upitao je.

---Između ostalog i dosta ljute zelene paprike - rekla je, trudeći se da joj

glas ne zadrhti. - Ros mi je rekao da vi u Arizoni volite ljuto.

Okrenuo je prema sebi i.dugo, dugo je gledao. Osetila je da ih u tom trenutku nešto spaja i da su veoma bliski. A zatim je pustio i čarolije je nestalo.

---Da... da li hoćete čašu mleka uz ovo? - upitala je dok je stavljala čili na

sto, zajedno sa isečenim kukuruznim hlebom i konzerviranim voćem.

---Zar nisi skuvala kafu? - upitao je i pogledao prema štednjaku.

---Jesam, ali sam pomislila...

---Ništa mi nije potrebno za gašenje vatre - rekao je i vragolasto je po-

gledao. - Nisam ja od onih muškaraca što ne podnose ljuto.

Nasula je dve šolje kafe i sela za sto. - Tek toliko da znate, u mojoj po- rodici oduvek pripremamo veoma začinjena i ljuta jela. Spram našeg pa- prikaša, vaš tekšaški čih je kao ovsena kašica.

---Stvarno? E, baš da vidimo. - Počeo je da jede, a zatim spustio kašiku i

pogledao je. - Tebi je ovo ljuto? - upitao je.

I ona je počela da jede i odmah se zakašljala. Dok je brzo mahala rukom ispred usta, polako je ustao od stola i nasuo joj čašu hladnog mleka. Ponovo je seo za sto i počeo da sipa u svoj tanjir „tabasko” sos iz flaše koju je zajedno sa mlekom izvadio iz frižidera. Ponovo je počeo da jede čili. - Baš kao što treba-nasmejao se. - Sledeći put kada budeš kuvala čili, slobodno stavi još nekoliko zelenih paprika.

Iskapila je mleko i ne slušajući ga. - Molim vas, dodajte mi kukuruzni hleb -rekla je ponosno.

'—Zar nećeš pojesti ostatak čilija? - zadirkirao je.

'—Ješću kasnije - odgovorila je. - Napravila sam i pitu od jabuka.

Uzdržao se od komentara i nastavio da jede. Morala je da ustane od stola da ga ne bi gledala kako u slast jede papreni čili od kojeg samo što ne izlazi vatra na usta. Čvrst momak, nema šta!

IV

Prošlo je mnogo vremena otkako je Li poslednji put bila na konju, ali kada je Glen jednog jutra odlučio da je povede sa sobom na jahanje, bilo je beskorisno prepirati se s njim.

'—Pašću - progundala je kada je ugledala konja kojeg joj je doveo. - Osim toga, imam posla.

'—Oprala si i ispeglala sve zavese u kući, oribala sve pločice i prekulala svu dokumentaciju. Štaje još ostalo? - upitao je i podsmešljivo je pogledao, podbočivši se.

—Još nisam pristavila ručak - rekla je pobedonosno.

---Pa šta onda, ješćemo kasnije - odgovorio je. - A sada, hajde uzjaši!

Pogledavši ga popreko, dopustila mu je da je podigne u sedlo. Još uvek je bila mršava, ali joj je kosa povratila raniji sjaj. U tom trenutku bila je prilično osvetoljubivo raspoložena. - Da li ste oduvek bih tako autoritativni ili vas je neko tome naučio?

---To je ovde sasvim prirodno, draga - odgovorio je i kratko se nasmejao. -

Ili očvršneš, ili te pregaze. - Pažljivo je pogledao, od svetloplave košulje sa kratkim rukavima do izbledelih farmerki i namrštio se. - Mogla bi da povedeš računa o odeći - napomenuo je.

---Imala sam nekada prepun ormar garderobe - uzdahnula je. - Međutim, u

poslednje vreme nemam mnogo novca za kupovinu odeće. U svakom slučaju, ovde bar ne moram lepo da se oblačim, zar ne?

---Bar bi mogla da nabaviš nove farmerke - povukao je prste preko njenih

kolena na kojima se materijal gotovo provideo, a zbog tog dodira ubrzao joj se puls.

---Ni vaše nisu mnogo bolje - pobunila se i pogledala njegove takođe

pohabane farmerke i košulju od teksas platna.

---Na mom poslu se odeća brzo pohaba - podsetio je.

Znala je to, jer je ponekad morala da skida nekoliko slojeva blata sa njegove odeće. - E pa, moja odeća ne podnosi takve napore. Ja ne popravljam ograde i ne radim oko stoke.

Podigao je glavu. Ruka mu se još uvek odsutno nalazila na njenom kolenu. -I ti mnogo radiš. Da to već nisam znao, Kori i Ras ne bi

propustih nijednu priliku da mi to kažu.

---Dopadaju mi se vaši radnici.

-I ti se njima dopadaš, a i meni - dodao je i nasmejao se. - Unosiš ved- rinu u ovu kuću.

Ali ne i kao žena, pomislila je i pogledala ga. Bio je potpuno ravnodu- šan prema njoj kao ženi, čak i onda kada bi je ponekad pogledao. Bila je uznemirena zbog toga što u njoj nije video ženu, jer je ona bila izuzetno osetljiva na njegovu muževnost. Taj privlačni muškarac igrao se njenim živicima čak i sada dok je nezainteresovano gledao.

Uzjahao je svogkonjai okrenuo se. - Hajdemo u dolinu. Pokazaću ti moje novo stado.

---Da li se reka izliva kada pada kiša? - upitala je. Bilo joj je teško da prati

ritam konja, ali je ipak nekako jahala.

---Naravno da se izliva. Jednom je, dok sam još bio dečak, ujak HenH

izgubio trideset grla u poplavi. Gledao sam kako na moje oči nestaju. Snaga vode je zaista neverovatna.

-I kod nas nekad ima poplava - napomenula je.

---Da, ah ne ovakvih kao ovde - uzvratio je. - Sačekaj da vidiš pljusak, pa

će ti biti jasno o čemu govorim.

---Jedva čekam da doživim svoj prvi pljusak u Arizoni - brzo se osmehnula

i zažmurila. Pustila je svog konja da sam stane pored njegovog. - Kakav čist vazduh - rekla je i duboko uzdahnula. - Glene, kladim se da bi ovde čovek mogao da se obogati prodajući vazduh.

---Mogao bih da hoću preko noći. da se obogatim prodajući dozvole za

bušenje nafte - rekao je osorno i zapalio cigaretu i ne pogledavši je.

Imalaje osećaj da ga je nečim uvredila. - Izvinite - promrmljala je. - Da li sam pogodila u bolno mesto?

---Veoma bolno - priznao je i pogledao je. - Kolin me je stalno nagovarao

da prodam zemlju naftašima.

Ali, nije uspeo i da vas nagovori-nasmejala se. - Zar ne?

Podigao je svoja široka ramena. - Pomišljao sam na to u teškim vremenima, ali to bi bilo kao javno priznavanje poraza. Želim da zaradim novac na stoci, a ne na nafti. Ne želim da pumpe i tornjevi za bušenje nafte pokvare ovu divnu prirodu i da se sve zagadi - rukom je pokazao na horizont. - Nedaleko odavde nalazi se i porodično imanje na kojem smo se Kolin i ja rodili.

Gledala ga je dok je govorio, a pogled joj se nesvesno zadržao na njego- vim senzualnim usnama i snažnoj bradi. - Da - rekla je blago. - Razu- mem vas. Pogledao je preko cigarete i nasme- šio se. - Gde si ti odrasla?

---U malom gradu koji se zove Artus. Mesto je bilo malo, ali je imalo dušu.

Prostrana polja sa mnogo drveća predstavljala su prekrasan prizor. Stanovnici su se bavili poljoprivredom, nekada su gajili pamuk, a sada kikiriki i soju. Farma moga dede je bila mala, za razliku od ostalih, ah mi je tamo bilo lepo.

---Do kada si tamo živela?

---Dok se nismo preselili u Mineapolis, kada sam imala oko deset godina.

Bolje smo živeli, ali mi više nikada nije bilo tako lepo.

---Čime se tvoj otac bavio?

---Bio je arhitekta, i to veoma dobar- rekla je, osmehnuvši se ponosno.

---U to vreme je dosta uticao na izgled grada - pogledala ga je. - A tvoj otac?

---Neću da razgovaram o njemu! - rekao je ravnodušno i zagledao se u daljinu.

---Zbog čega?

Nestrpljivo je povukao još jedan dim iz cigarete pre nego što je ugasio, a zatim odmah zapalio drugu. - Rekao sam da neću da razgovaram o njemu i tačka.

---Izvinite, gazda - odgovorila je navlačeći šešir preko očiju i izvanredno

oponašala Korijev otegnut govor. - Nisam imala nameru da vas ljutim.

Nehotično se zasmejao i uspravio se u sedlu. - Moj otac je bio alkoholičar, Li.

To je već znala, ali ni po koju cenu nije htela da izda Rosa, jer je znala da se Glenu ne bi dopalo što ga radnici ogovaraju. - Detinjstvo je tebi i Kolinu sigurno ostalo u ružnoj uspomeni- rekla je.

---Kolina su othranili ujka Henri i ujna Velma - rekao je. - Kolin i ja smo

ovaj ranč nasledili od njih. Bili su to divni ljudi. Henri je proveo čitav svoj život trudeći se da održava ovo mesto. Stalno se borio sa poreznicima. Kada sam se preselio kod njega nakon što je moj otac prodao porodično imanje, pomogao sam ujaku da podigne stado „herford“ rase. Bio sam mlad i znao odgovor na sva pitanja. U petnaestoj godini imao sam velike planove -uzdahnuo je i odbio veliki oblak dima iz cigarete. - Sada imam skoro trideset pet godina i svakog dana mi nedostaje po neki odgovor na neko od pitanja koje me muči.

---Zar to nije slučaj sa svima nama?

---nasmehala se Li. - Imala sam sreće što su se moji roditelji voleli i što su

voleli mene, a i što su bih dobrostojeći, mada u to vreme nisam to mnogo cenila. Kada sam ih izgubila, bio je to

nenadoknativ gubitak - nagnula se u sedlu i zagledala se u daljinu. - Šta je sa tvojom majkom?

---Jadnica - rekao je tiho. - Pobegla je s prvim čovekom koji joj je ponudio

nešto više od gladovanja, nekakvim trgovačkim putnikom - rekao je prezrivim glasom. - Kolin je bio još beba. Zatvorila je vrata za sobom i nikada se nije vratila.

---Ne mogu da shvatim da žena može da bude tako bezosećajna - rekla je i

pogledala ga. - Da li si ikada čuo nešto o njoj? Da li je još živa?

---Ne znam i ne interesuje me. - Povukao je duboko dim iz cigarete i

okrenuo glavu prema njoj. Pogled mu je bio hladan zbog uspomena koje su očigledno izazvale bol. - Ne volim žene.

Te reči su je duboko potresle. Znala je zbog čega ne voli žene, ali je isto tako bila dovoljno mudra da ne očekuje da će joj priznati kako ga

je devojka koju je voleo ostavila samo zbog toga što je bio siromah. - Takva iskustva ostavljaju tragove - rekla je, misleći na ponašanje njegove majke.

---Idemo dalje. - Zaglavio je cigaretu u ugao usana i podstakao konja u galop.

Li je sada s lakoćom jahala pored njega. Osećala se tako snažnom i si-gurnom pored njega. Bio je krupan i građen kao neki atleta i tako privlačan čak i u izbledelim farmerkama i staroj košulji, pomislila je.

---Da li ti se dopada moje imanje? - upitao je iznenada.

---Oh, veoma - uzdahnula je. - Mogu da zamislim kako je izgledalo pre sto

i više godina kada je kuća sagrađena. Moj deda je takođe iz ovih krajeva, ali je davno otišao odavde. Da se moj deda kojim slučajem vratio, možda bih se i ovde rodila.

---Zbog čega se vratio? - upitao je zainteresovano.

---Nikada mi to nije rekao. Pretpostavljam da se s nekim posvađao. Bio je

prilično prek čovek čak i u vreme otkada ga ja pamtim. - Setila se starca koji je obično sedeo u kuhinji i pušeći lulu pričao joj mnoge zanimljive priče. Imalaje četrnaest godinakada je umro i još uvek se živo sećala njegovog pogreba.

---Nedostaje ti - rekao je Glen tiho.

---Da.

-I moj ujak Henri bio je takav čovek - promrmljao je zagledavši se u horizont. - Imao je veliko srce i groznu narav. Ljudi ga nisu razumeli - dodao je osmehnuvši se kratko. - Bio je moj idol. Nije imao ništa, ali nikoga nije molio za pomoć. Slagao se s onim što sam radio na farmi. Ni on nije voleo ljude koji su se na brzinu obogatili. Voleo je izazov.

Kao i njegov sestrić, pomislila je. Znala je da se Glendalu Stouferu ne bi dopalo ništa do čega lako dođe. Pretpostavljala je da bi voleo da živi u nekom prošlom veku kada je čovek mogao da sagradi sopstveno carstvo. - Šteta što ne živiš u nekom prošlom veku - rekla je, otkrivajući svoje misli.

---Zašto?

---Tada bi mogao da sagradiš sopstveno carstvo.

---A šta misliš da sada radim?

---To isto - promrmljala je. -I mogu da se kladim da ćeš uspeti u tome.

---Stvarno? - uhvatio je njen pogled i zagledao joj se u oči dugo, dugo.

Zatim je sišao sa konja.

Li se uplašila kada je začula šištanje u obližnjem grmu, ali je premrla od straha kada se njen konj propeo, a zatim počeo pomahnitalo da juri. - Stoj!

Stoj, glupa životinjo! - bespomoćno je vikala čvrsto držeći uzde, ali sve je bilo uzalud, konj je i dalje jurio. Vetar joj je šibao lice i mrsio kosu. Začula je topot drugog konja i znala da joj se Glen približava. Treba samo da se održi u sedlu dok on ne stigne i ne zaustavi njenog preplaše- nog konja.

Međutim, u tom trenutku njen konj se približio ogradi i počeo da usporava. Zaustavio se tik ispred ograde, ali ne i Li. Preletela je preko konja i pala na livadu sa druge strane žičane ograde. Ostala je bez daha i bespomoćno ležala na leđima zagledana u plavo nebo, misleći da više nikada neće doći do vazduha. Pored nje, Glen je psovao koristeći se rečima koje nije čula ni od najljućih klijenata dok je radila u Mineapolisu. Ugledala je njegovo lice iznad svoje glave i začudila se što je tako bled. - Nisam, nisam kriva - izustila je jedva čujno.

---Znam da nisi - progundao je. - Ja sam kriv. Prokleta zvečarka, a ja bez pištolja...

---Nije te, valjda, ujela? - upitala je brižno očiju razrogačenih od straha.

Nežno je pogledao. - Ne, nije. Divna si, Li - ugruvana od pada, a zabrinu- ta za mene. Takve osobe su danas retke, draga.

Čučnuo je pored nje i blago upitao: - Gde te boli?

---Svuda - odgovorila je. - Ne mogu da nadišem dovoljno vazduha.

---Nije ni čudo. Prokleti konj. - Polako je pipao njene ruke i noge, tra- žeci

prelom. - Mislim da je sve u redu. Kako tvoja leđa?

---Još ništa ne osećam.

---Hoćeš, osetićeš... — potvrdio je tužnim glasom. - Probaj sada da se uspraviš i sedneš.

Pomogao joj je da se uspravi i Li je tek tada primetila da je prikom pada sa njene košulje otpalo nekoliko dugmadi i da su joj grudi sasvim otkrivene. Prekorevala je sebe što se baš toga dana tako obukla. Pokušala je rukama da sakrije grudi, ali joj to nije mnogo vredelo.

---Nema potrebe da se skrivaš, neću te gledati. A sada pokušaj sasvim da ustaneš.

Ovo je bio konačan udarac. Čak i tako napola odevenu, nije želeo da je prihvati kao ženu. Želela je da ostane da sedi na travi i zaplače kao malo dete. To joj ne bi pomoglo, ali bi bar ublažilo iznenadni bol koji je osetila u grudima.

Dopustila mu je da joj pomogne da ustane i pogledom potražila svog konja koji je sada mirno pasao sa druge strane ograde.

---Da li ti je dobro? - upitao je kada je konačno ponovo stala na noge.

---Još sam malo nesigurna - promrmljala je, osmehnuvši se jedvaprimetno.

---Dođi ovamo. - Nagnuo se i s lakoćom je podigao u naručje, a zatim polako krenuo prema otvoru na ogradi.

Bila je šokirana svojom reakcijom kada se našla u njegovom naručju. Osećalaje kako su je preplavili talasi zadovoljstva, a telo joj je gorelo na mestu gde se dodirivalo s njegovim. Tanke tkanine njegove i njene košulje nisu bile dovoljne da spreče uzbuđenje koje je taj dodir izazvao. Čvrsto je stegla zube s naporom, skrivajući potrebu da se priljubi uz njega. - Teška sam - protivila se nemoćno.

---Nisi - rekao je blago i pogledao je pravo u oči. - Kao perce si. Suviše laka.

---Tebi bi većina žena bila laka - promrmljala je i spustila pogled. Mirisao

je na kožu, vetar i duvan i ona je očajnički želela da je privije uz sebe i poljubi...

---Otvori vrata - rekao je i klimnuo glavom u pravcu reze.

Ispružila je ruku i uradila to što joj je rekao, a kada je prošao ponovo je zatvorila vrata. Primetila je kako mu je pogled pao na njeno telo i sledeći ga videla je da su se krajevi košulje ponovo razmakli i da su joj grudi potpuno otkrivene. Polako je primakla krajeve košulje i tiho prošaptala. - Izvini!

---Bolje da ja tebi to kažem, nisam nameravao da se toliko zagledam -

rekao je tiho i čvršće je pripio na svoje grudi. - Nemoj se stideti, Li!

Uzdahnula je i zagnjurila svoje crveno lice na njegov vrat. Ukočio se pre nego što je još snažnije privio uz sebe i svoja široka topla pleća.

Kada su se približih dvorištu osećala je nelagodnost zbog tišine koja je zavládala između njih. Dabi prekinula ćutanje započela je temu o kojoj je odavno htela s njim da razgovara.

---Glene, da li bih mogla da dobijem jednu kofu farbe?

Zaćuđeno je pogledao. - Šta?

---Mogu li dobiti jednu kofu farbe?

---ponovila je pitanje. - Samo jednu. Źelela bih da okrećim kuhinju.

---Slušaj me dobro, gospođice - počeo je. - Zaposlio sam te da mi kuvaš,

spremaš i vodiš knjige, a ne i da mi preuređuješ kuću - pogled mu se suzio, a ona nije Źelela da mu pokaže koliko je razočarana njegovom reakcijom. - Kuća mi se dopada onakva kakva je, bez ikakvih promena.

---Samo jednu malu kofu farbe - promrmljala je.

---Ne! Ako hoćeš da trošiš novac - rekao je osorno - kupiću ti nove farmerke. Novac se neće bacati na krećenje i moleraj! - Potrudio se da poslednja rećenica deluje uvredljivo.

---Moleraj, kako ti kažeš, može da bude umetnost- odgovorilaje, nameravajući da mu isprića čime se ranije bavila, ali kadaje otvorila usta, on je progovorio pre nje.

---To je pomodarstvo više klase - rekao je besno. - Čak i da imam novca ne

bih pustio nijednog dekoratera u kuću. Ne bih dopustio da mi ti idioti bez ukusa unište kuću za skupe pare.

---Nagnuo se u sedlu i uputio joj za- strašujućí pogled. - Nikakva farba ne

dolazi u obzir. Da li smo se razumeli, gospođice Rajt?

Da h ćemo se ikada razumeti, besno je pomislila. - Bićeš srećan ako ti u ovu kuću ikada bude kročio pravi dekorater - besno se obrecnula na njega. - Neko ko se neće onesvestiti kada bude video kako si kombinovao divne stare orijentalne prostirke sa pepeljarama od mrtvih zmija zvečarki!

Oči su mu besno sevnule. - Ovo je moja kuća - rekao je ledeno.

---Kakva sreća! - uzvratila je.

---Ako ti se ne sviđa, nemoj gledati. Ilijoš bolje, spakuj svoje stvari i vrati se

u Tuson, pa se tamo pravi važna...

---Ne pravim se važna! - viknula je. - Samo sam htela da uradim nešto

korisno i zamolila te za malo farbe!

---Onda, znaš kadaćeš je dobiti, zar ne? - rekao je pretećim glasom i za-

bacivši šešir unazad odjahao. Okrenula se da uđe u kuću iznenađena što vidi Koriya na ulaznim vratima. Bio je crven u licu, ali je skinuo šešir.

---Dobro jutro - promrmlijao je. - Ostavio sam poštu na stolu.

---Hvala ti, Kori - odgovorila je, osmehnuvši se tužno.

Zagledao se u nju. - Vidim da je gazda izgubio živce.

---Jeste! - priznala je, imitirajući njihov otegnut način govora.

---Prošlo je već nekoliko dana a da mu se to nije dogodilo.

---Tako je.

---Nećeš da razgovaraš o tome, zar ne?

---Neću - odgovorila je ponovo, oponašajući njihov otegnut govor.

Nasmejao se i ponovo stavio šešir na glavu, a zatim otišao nekim svo- jim poslom. Ušla je u kuću i prasnula u smeh. Konačno je uspela da govori kao prava kaubojka.

V

Li je provela ostatak dana u grozničavom radu. Prala je kuhinjske zido-ve. Na sreću, boja je imala uljanu podlogu, tako da se skidala samo prljavština i mast. Tako znači, za njega su dekorateri lažni umetnici, i on ih ne bi pustio u kuću ni po koju cenu. Bila je toliko besna da joj za taj mamutski posao nije trebalo mnogo vremena.

Kada je završila posao bila je iscrpljena i oznojena. Svetložuti zidovi izgledali su kao novi, tako da joj se trud isplatio.

Namerno je spremila za večeru sve ono što Glendal ne voh, kupus i ćufte, i skuvala slabu crnu kafu. Zatim je sela za sto i ljušteći jabuke čekala da on dođe.

Već se smračilo kada je ušao u kuću. Bio je prašnjav i umoran i u ruci je držao mali buket raznobojnog poljskog cveća. - Evo - rekao je nabusito i spustio cveće na beh stolnjak. - I, dobićeš tu prokletu kofu boje.

Prošao je pored nje do stepeništa, ne osvrćući se za sobom. Li je zapla- kala, a prsti su joj podrhtavali dok je dodirivala neočekivani poklon.

Nikada ranije nije tako brzo radila. Obrisala je suze i prosula slabu ka- fu, a zatim skuvala svežu, jaku kafu, onakvu kakvu je znala da on voli. Sklonila je ćufte i kupus u frižider i izvadila slaninu i jaja. Kada je Glen sišao u kuhinju okupan i u čistim farmerkama, sve je već bilo na stolu. - Mislila sam da će ti prijati nešto toplo za večeru - rekla je na brzinu.

Pogledao je i seo za sto. - Iznenađen sam. Očekivao sam džigericu i luk i kupus za večeru.

Pocrvenela je i okrenula glavu. - Stvarno? Baš čudno. - Smireno mu je sipala kafu. - Hvala ti za cveće - rekla je ne gledajući ga.

---Ne stvaraj nikakve zaključke, gospođice Rajt - rekao je osorno. - To što

sam popustio za boju ne znači da će mi popuštanje preći u naviku i kada su druge stvari u pitanju.

Stidljivo je spustila pogled i zadubila se u skupljanje tanjira od večere.

---Oh, znam, gospodine.

Pogledao je po prostoriji, a oči su mu besno sevnule. - Znači li ovo da si ipak kupila boju i bez mog odobrenja? - upitao je pretećim glasom.

---Ne, nisam - odgovorila je uvređeno. - Samo sam oprala zidove.

---Šta?! Prala si zidove po ovoj vrućini?

---Izgledaju lepo, zar ne? - upitala je grozničavo. - Nije mi više potreb- na

boja, ali ipak hvala.

Ćutke je nastavio da pije kafu. - Zbog čega su zidovi tako važni? - upi- tao je iznenada kada je popio kafu.

---Kuća je stara. Potrebno je potrošiti hiljade dolara da bi se dovela u red.

Krečenje jedne prostorije samo bi doprinelo da druge izgledaju još gore.

Slegla je ramenima..- Stara navika - promrmljala je i neznatno se os-mehnula. - Suviše dugo sam se bavila preuređivanjem kuća.

Nije obratio pažnju na njene reči. Bio je nečim drugim preokupiran. Ozbiljan i zamišljen.

---Nešto nije u redu? - upitala je iz- nenada.

Uzdahnio je i izvadio koverat iz džepa. - Izveštavaju me da je dospe- lo plaćanje prve rate zajma koji sam podigao za kupovinu bika - kratko se nasmejao. - Ne mogu to da platim.

Pokvario mi se traktor, pa sam novac za otplatu zajma potrošio za njegovu popravku. Ne mogu da radim bez traktora. Ne mogu da hranim stoku bez uzgoja biljaka. To se zove ironija, moraću da prodam bika da bih vratio dugove.

Osetila je sažaljenje premanjemu. Pravila mu je scenu zbog obične kofe boje, a on je bio u ozbiljnoj nevolji. Užasno se osećala. - Izvini što sam napravila gužvu oko boje, Glene. Koliko ti je novca potrebno, ako smem da pitam?

---Hiljadu petsto dolara. Verovao sam da ću uspeti brzo da otplatim taj zajam.

---Nisam potrošila prošlonedeljnu platu, to bi moglo malo da pomogne, a

ne moraš mi platiti ni za sledeću nedelju...

Pogledao je i nežno se osmehnuo. - Stvarno si divna, Li, ali to ne bi bilo dovoljno, zato potroši taj novac na sebe.

---Želim da ti pomognem.

---Znam, i veoma to cenim! Imam još nekoliko dana na raspolaganju,

valjda ću već nešto smisliti.

Ustao je od stola i izišao iz kuhinje dok je Li gledala za njim mršteći se. E pa, ona može da mu pomogne. U Tusonu sigurno postoji neka agencija za unutrašnje uređenje. Otići će u grad i ponuditi svoje

usluge. S malo sreće biće im drago da iskoriste njenu stručnost. Na jednom poslu moći će da zaradi dovoljno novca za plaćanje prve rate. Dovoljno se oporavila da se prihvati starog posla da bi pomogla Glenu.

Sreća joj se osmehnula i Brenda, Rosova supruga, išla je u grad da kupuje neke stvari neophodne za kuću. Li je krenula sa njom kada je Glendal otišao da radi.

Brenda je bila pričljiva žena sa izuzetnim smislom za humor i Li je odmah zavolela. Zbog toga joj je i priznala da ide u grad da nađe privremeni posao kao dekorater i zamolila je da to ne kaže Glenu.

---Nećeš, valjda, da nas ostaviš? - upitala je Brenda zabrinuto.

---Oh, ne, ovo će biti samo privremeno - obećala je i ispričala joj kakvim se

poslom ranije bavila i kako se upoznala sa Kolinom Stouferom. - Mada sam ga samo površno poznavala, veoma mi se dopadao. Čini mi se da Glen još nije preboleo njegovu smrt.

---On se stalno brinuo za Kolina - potvrdila je Brenda - a njemu se to nije

sviđalo. Nije voleo život u siromaštvu i ubeđivao je Glenu da proda pravo na eksploataciju nafte. Međutim, Glen na to nikada nije pristao.

---Ne osuđujem ga zbog toga - rekla je Li. - Da je to moja zemlja i ja bih se

isto osećala.

Brenda je izgledala iznenađeno. - Bože moj, zar i ti!

---Isto tako ne volim što zagađuju reke i ubijaju životinje zbog krzna. Ja

sam pristalica očuvanja prirodne okoline - objasnila je Li.

Brenda je prasnula u smeh. - Ti i Glen ste stvoreni jedno za drugo. On je isti takav.

Ubrzo su stigle u grad i dok je Brenda pazarila Li je otišla u prvu govornicu i potražila adresu agencija za unutrašnje uređenje stanova. Imala je sreće jer je direktorka agencije u koju je prvo otišla bila žena i ponudivši je kafom pažljivo je saslušala.

---Baš imam sreće - nasmejala se.

---Naišli ste u pravom trenutku kada mi je potreban jedan dekorater.

---Znači da sam dobila posao? - uzviknula je Li oduševljeno.

---Samo na uređenju jednog stana, ali sve to može malo kasnije da se

pretvori u posao sa punim radnim vremenom.

---Povremen rad će mi biti sasvim dovoljan, pošto već imam stalan posao.

Ovo mi je potrebno samo zbog toga da još nešto zaradim i da se ne udaljim sasvim od posla kojim sam se nekada s puno ljubavi bavila.

---Gospođa Barnet, vaš novi klijent, biće oduševljena kada bude saznala

vašu biografiju i neće joj biti žao da dobro plati kvalitetno obavljen posao -vlasnica agencije spomenula je sumu koja je bila više nego dovoljna za plaćanje Glendalove rate. - Odmah ću joj telefonirati, ako hoćete.

---Oh, kako da ne. Puno vam hvala, gospođo... gospođice - ispravila se i

sačekala da joj se vlasnica predstavi.

---Gospođa Roda Bruks. Drago mi je što smo se upoznale, gospođice Rajt. A

sada, na posao.

Brenda je bila oduševljena kada je saznala da je Li dobila posao i ponudila se da je prevozi do stana koji će preuređivati. Čak je pristala i da preuzme deo poslova u Glendalovoj kući da on ne bi primetio šta se događa. Bilo je rizično, ali je Li imala osećaj da će se rizik isplatiti.

Pokazalo se da je gospođa Barnet starija žena sa visokim izdržavanjem i punom garažom automobila. Rado je pozajmila jedan automobil Ehzabeti da bi brže mogla da ode do grada da nabavi materijal i pronađe majstore. U pitanju je bilo preuređenje samo jedne sobe i posle razgovora sa gospođom Barnet, Li je napravila probne skice kojima je njena klijentkinjabila oduševljena.

---To je upravo ono što sam želela - priznala je gospođa Barnet. - Mo- žete

odmah da počnete sa radom, jer će mi ova soba biti potrebna kada mi se snaha bude porodila, a taj srećni događaj očekujemo svakog dana. Moj sin bi voleo sina, a snaha kćerku, ali sudeći po tome koliki joj je stomak, ne bih se iznenadila dabudu blizanci.

Li je odmah prionula na posao u kući gospođe Barnet. Prepodne je tamo radila, a popodne kod Glendala i na sreću nikada ništa nije primetio. Uspela je da pronađe majstore koji su bili između dva posla i imali vremena za manje poslove, tako da je do kraja nedelje sve bilo gotovo.

---Stvarno sam impresionirana. Nikada nisam volela majstore, ali sa vama

je to bilo pravo zadovoljstvo. - U tom trenutku je zazvonio telefon i gospođa Baraet je saznala da je dobila unuča. - Moj sin je izbezumljen od sreće. Dobio je sina kojeg je toliko želeo. Moram odmah kod njega, ah ću vas odbaciti do ranča na kojem radite.

---To vam nije usput - protestovala je Li.

---Nije, ah me neće mnogo zadržati. Pored toga, moramo se dogovoriti oko

posla. Želela bih da preuredim još neke prostorije.

Li nije mogla da je odbije posle toga, pa je ušla u kola. Kada se limuzi- na gospođe Barnet zaustavila ispred ranča, Glendala nije bilo na vidiku. Li je nervozno uletela u kuću, ah ni tamo nije bilo nikoga. S olakšanjem je odahnula. Na stočiću u holu ugledala je pismo adresirano na nju. Bilo je iz Tusona, iz agencije za unutrašnje uređenje. Kada ga je otvorila našla je ček i ljubazno pismo u kojem joj je nuđeno još posla. Ček je bio na iznos koji je bio potreban Glendalu i još nešto više od toga. Li se potpisala na čeku i krenula da spremi večeru.

*

Glen se vratio kući pre mraka, ali nije ušao unutra. Večera je bila spremna i pošto se nije pojavljivao, Li je krenula da ga potraži.

Našla ga je pored ograde zagledanog u bika kojeg je toliko želeo. Prišla mu je pitajući se da h sme da mu pomene ček koji je nameravala sutra ujutru da unovči i da mu preda novac za vreme doručka. Izgledao je tako usamljen... -Glene - viknula je dok joj je svetloplava haljina lepršala na toplom povetarcu.

Kratko je pogledao. - Ponovo me čekaš za večeru? - upitao je tiho.

—Da - odgovorila je i stala pored njega. - Stvarno je ogroman - rekla je, gledajući u bika.

---Jeste. - Izvadio je cigaretu i zapalio odbijajući velike kolutove dima. Izgledao je veoma zapadnjački u izbledelim farmerkama,

čizmama i tesnoj košulji od teksas platna raskopčanoj na gradima. Bio je privlačan muškarac i volela je da ga gleda. Pogled joj je pao na njegove usne i ona se po ko zna koji put zapitala kako bi izgledalo kada bi je poljubio. Pocrvenela je zbog toga i okrenula glavu. - Mogu li da ti ponudim ono što sam uštedela? - upitala je bojažljivo.

---Već smo o tome razgovarali. Ne, hvala! Ne smem se više zadužiti, čak ni

zbog toga da bih sačuvao ovog bika. Moram ga prodati i sačekati da cena stoke počne da pada. Predviđaju da će to biti uskoro. Dobio sam dobru ponudu zabika od jednog suseda. Doći će sutra da razgovaramo o prodaji.

Imam dovoljno vremena da unovčim ček i još jednom pokušam da ga ubedim da uzme novac od mene, pomislila je.

---Zbog čega si u haljini? - upitao je pažljivo je posmatrajući. - Pokušavaš

da privučješ moju pažnju, možda?

---Ko, ja? - nasmejala se. - Kao što si rekao pre neki dan, našiodnosi nisu

takve prirode.

---Čvrsto si me zagrlila onog dana kada je zvečarka uplašila tvog konja -

rekao je neočekivano i nije se osmehivao. - Izgledalo je da ti ne smeta što sam te video sa raskopčanom košuljom.

Osećala je kako je pocrvenela. - Bo- lje da iznesem večeru na sto... oh!

Uhvatio je pre nego što je uspela da se okrene i privio uz sebe.

Obavio je jednu ruku oko njenog struka, a drugu joj tatio oko vrata povijajući je unazad. - Budi mirna - rekao je blago. -I ništa ne pokušavaj. Dobro znam da si nevina i ne nameravam da to iskoristim.

Ostala je bez daha i osetila kako joj kolena klecaju. Toliko je želela da bude u njegovom naručju, a sada kada se to dogodilo počela je da se plaši.

Rukom joj je podigao bradu da bi mogao da je pogleda pravo u oči. -Dopustila si mi da te gledam - rekao je tiho. - Poludeo sam, sećajući

se to- ga i razmišljajući o tome koliko te je drugih muškaraca takvu gledalo.

---Niko me nije video tako - odgovorila je tiho. Nije mogla da odvoji pogled od njega. Osećala je njegov dah i miris kože i duvana kojim je odisalo njegovo telo, tako blizu njenog. - Samo ti.

---Samo ja? - upitao je uzbuđeno.

---Bila mi je važna samo karijera - rekla je oklevajući. - Nisam želela obaveze, pa se nisam ni za koga ni vezivala, Glendale.

Nagnuo se i nežno je poljubio, polako slamajući njen otpor sve dok nije mirno stajala uz njega i zatvorila oči. Jednom rukom je čvrsto privio uz sebe, a drugom raskopčavao gornja dva dugmeta njene haljine i počeo da je miluje po vratu. Kada joj je rukom dotakao grudi, ustuknula je i instinktivno ga uhvatila za ruku.

Podigao je glavu i polako odmahnuo. - Dovoljno si odrasla da ti se i ove stvari pokažu - rekao je tiho. - Znam kako ti je nežna koža ovde - uzbuđeno je disao i ovlaš prevukao prste preko čipkane tkanine njenog kombinezona. - Biću veoma nežan i uživaćeš u onome što ću ti raditi, si- guran sam u to. Zažmuri, draga.

Njegove usne su pronašle njene kada je prestao da govori. Ljubio je njene uzdrhtale usne u tišini punoj novih osećaja i obećanja.

Uhvatila se za njegovu košulju kada je shvatila kako joj noge podrhtavaju, a dah joj postaje gotovo čujan. Pokušala je da se odvoji od njega, ali je čvrsto stegao, a njegovi prsti kliznuh su ispod haljine i pronašli osetljivu meku kožu. Glasno je jeknula. - Glene! - uzviknula je boreći se da dođe do daha. Bila je istovremeno uzbuđena i postićena što je mogao da vidi i oseti kako je reagovala zbog njegovih dodira.

---Psst! - prošaptao je iznad njenih usana smirujući je. - U redu je, treba da

mi dopustiš da te vidim. Tako si divna, Li. Kao nežni cvet na kojem nema tuđih otisaka osim mojih. - Usnama je dodirnuo njene kapke, a zatim njeno čelo. Nežno je stegao i osetio kako su joj grudi nabrekle, a ona mu se uzdrhtavši prepustila. - Dopada ti se to, zar ne? - uzbuđeno je disao. Usnama je ponovo ovlaš dodirnuo njene kapke, nos i usne. - Li, zavuci ruku ispod moje košulje.

Glas mu je bio dubok i nežan. Slepog gaje poslušala, zapaljena potrebom da ga dodirne i oseti. Ruke su joj kliznule ispod njegove

košulje. Osetila je kako mu se snažni mišići zatežu kao da će popucati. - Da h... da li se i ti osećaš isto kao i ja? - upitala je uzbuđeno i podigla glavu prema njemu.

---Potpuno isto - uzvratilo je šapatom. Pomerio je ruke sa njenih grudi do

vrata i naslonio joj lice na svoja obnažena prsa.

Izgledalo je da je osetila šta želi. Stidljivo mu je usnama dodirnula kožu na grudima i on je jeknuo. Mirisao je na diskretnu kolonjsku vodu i duvan, a njoj se dopadalo kako se njegovi snažni mišići grče tamo gde ih je dodirivala prstima i usnama. Bio je tako muževan. Iznenada, njen ceo svet se suzio na njena osećanja i Glena.

Obuhvatio joj je hce mukama i nagnuo se da je poljubi žestinom koja bi je do pre nekohko trenutaka uplašila. Ah se sada podigla na vrhove prstiju i obavila mu ruke oko vrata, prepuštajući se njegovom poljupcu i strasno ga uzvraćajući dok joj je celo telo podrhtavalo od tek probuđenog uzbuđenja.

*

Kada je konačno pustio, i on je drhtao. U očima mu je plamtela neza-dovoljena strast i žudnja. Njegovi vreli dlanovi obavili su se čvrsto oko njenog nežnog lica. - Moramo prestati. Sada.

Duboko je udahnuo vazduh, pokušavajući da se smiri. - Da.

Krenuo je u kuću i posle dva koraka zapalio cigaretu. Pošla je za njim opijena senzualnim zadovoljstvom, osećajući strahopoštovanje prema onom što je doživela s njim. Zastidela se kada su ušli u kuću i upalili svetlost. Nije se usuđivala da ga pogleda u oči. - Odmah ću izneti večeru na sto - rekla je.

Nije joj čak ni odgovorio. Krenuo je za njom u kuhinju i zamišljeno je posmatrao svojim tamnim, sanjalačkim očima. Sipala je kafu i on je seo za sto, ne skidajući pogled s nje.

Ruke su joj drhtale dok je stavljala posudu sa šećerom i mleko na sto.

Uhvatio je za ruku i pogledao je pravo u oči. - Nemoj da se uobraziš zbog ovoga što ću ti reći - rekao je tiho. - Znam da nijednom drugom muškarcu nisi dopustila da te dodiruje na takav način. Veoma sam ponosan zbog toga što si to meni dozvolila.

Gledala ga je razrogačenih očiju. Od svih stvari koje je očekivala da će joj reći, ovo joj nije palo ni na pamet.

Počeo je ubrzano da diše i stegao joj ruku. - Posle večere - polako je govorio gledajući je pravo u oči - odneću te u dnevnu sobu i položiću te na sofu. Vodiću ljubav s tobom na svaki način koji znam, a kada budem završio, strešćeš se i pri samoj pomisli da bi neki drugi muškarac mogao da te miluje.

Žudnja u njegovom pogledu zapalila je vatru u njoj. - Glene, ne mogu... znaš da...

Khmnuo je glavom. - Nećemo ići tako daleko. - Milovao joj je ruku i upitao:

- Da li si jako gladna?

Srce joj je snažno lupalo u grudima. Pogledala ga je, i to je bilo pogubno za nju. Osetila je kako drhtaj prolazi celim njenim telom od kose do prstiju na nogama. - Voli me - prošaptala je zaslepljena njegovim pogledom i ispružila ruke prema njemu.

Smestio je na krilo i u jednom pokretu pronašao njene usne. - Oh, ka- ko si mi potrebna - promrmljao je i ustao, držeći je u naračju. - Tako si mi potrebna!

Okrenuo se i neprestano je ljubeći odneo u dnevnu sobu i spustio na izlizanu sofu. Strasno je pogledao, a zatim mehanički navukao sve zavese i zaključao vrata. Zatim se vratio i seo pored nje. - A sada - prošaptao je i drhtavim prstima joj raskopčao haljinu. - Da vidimo kako delujemo jedno na drugo, draga moja Li. Želim da te gledam dok taj pogled ne bude izazvao bol.

Zavaljena na jastuk bez protesta je posmatrala šta radi. Malo je izdigao i skinuo joj haljinu preko ramena. A tada se nagnuo iznad nje, gledajući njene meke obline koje je upravo razotkrio.

Prstima je milovao njene savrsene grudi sve dok nisu nabrekle pod njegovim dodirima, a ona uzviknula. - Da li te boli? - prošaptao je, gledajući je u oči.

Drhtala je i nije dugo mogla da progovori. - Ne - izustila je s naporom.

Polako se osmehnuo na nežan i čisto muževan način i ponovio milovanje. Nagnula se prema njemu i videla kako mu oči blistaju kao vatra u tami. - Li! -promrmljao je. Sagnuo se i počeo da je ljubi po grudima. Iznenadena njegovim ponašanjem jeknula je kada je osetila njegov vreli dah na svojoj koži. Stavila je prste u njegovu kosu, a privlačila ga bliže sebi. Ječala je kao da su je stavili na

muke. - Nemoj tako grubo, mila - prošaptao je podižući glavu. - Suviše si nežna za to, Li.

---Glene - uzviknula je i divlje ga pogledala.

---Ovako, znači - prošaptao je i nagnuo se nad njene usne, prekrivajući ih

poljupcima. Milovao je po celom telu dok je ona kao u groznici drhtala, osećajući potrebu za nečim mnogo intimnijim od ovoga...

Ruke su joj drhtale dok je prstima istraživala snažne mišiće na njegovim prsima.

---Budi mirna sada - prošaptao je i naslonio je najastuke. -Nemoj se pomerati poda mnom. Mirno lezi, Li, hoću da ti pokažem kako se tela ljube.

Zadržala je dah kada je legao preko nje. Osetilaje njegovu muškost, toplinu i težinu. Malje na njegovim prsima golicale su je po obnaženim grudima. Gledala ga je s puno žudnje kada su im se pogledi sreli.

---Slatka moja, Li - šaputao je, obuhvatajući joj hce rukama. - Ovo je kao

da ležim na somotu. Da h me osećaš... celog mene?

---Da - odgovorila je, milujući ga po leđima. - Glene, veoma si težak - rekla je i osmehnula mu se.

---Zar sam tako težak?

---Oh, ne - rekla je nežno. - Dopada mi se to što osećam.

-I meni. - Nagnuo se i nežno je poljubio na jedan sasvim novi, dehkatan način. - Da li se bojiš?

---Ne.

---Kasnije ćeš se bojati - polako je prošaptao. Podigao je glavu i netremice je posmatrao dok je rukama podizao njena bedra dovodeći njihova tela u intiman kontakt zbog čega je uzviknula.

Uzdrhtao je i zagnjurio lice u vrelinu njenog vrata opijen mirisom njene kože i zaslepljen osećanjima. - Oh, Li, Li. Da nisi devica uzeo bih te tu, sada, na sve moguće načine koji postoje...

Gotovo da ga nije ni čula, jer je drhtala celim telom. Iznenada je pritisak njegovog tela na njoj popustio i on je uzeo zaštitnički u naručje, kao što se uzima dete. Milovao je po leđima i spuštao na lice sitne poljupce. Strast je iznenada nestala, i on je počeo da je teši.

---Nikada nisam verovala u ono što je moja majka pričala o strasti - šapnula

mu je Li na uho još uvek podrhtavajući. - Glene, ovo je izuzetno, zar ne? Tako eksplozivno, slatko i opasno.

---Zar nikada ranije nisi poželela muškarca? - upitao je još uvek dišući

ubrzano.

---Ne.

---Reći ću ti nešto, Li. Ni ja nikada nisam ovoliko želeo neku ženu. Nikada

ranije - nežno je poljubio u uho. - Hoću nešto da znaš. Ako se to ikada bude desilo, nećeš nikada poželeti da to zaboraviš. Uzeću te tako nežno, tako polako, da bol nećeš ni osetiti.

---Znam to - rekla je, smešeći se i čvrsto ga zagrlila. - Oh, Glene, želim te

na najzastrašujući mogući način!

Disanje mu je ponovo postalo ubrzano. - Li, mislim da će biti najbolje da ustanemo. Moje dobre namere su izgleda trajale samo dotle dok te nisam skinuo. - Naglo je ustao i okrenuo joj leđa dajući joj priliku da se ponovo obuče. Zapalio je cigaretu i počeo nemirno da provlači prste kroz kosu.

Volim te, pomislila je sanjalački. Volim svaki tvoj pokret i svaku tvoju reč. Radije bih ostala da živim s tobom ovde u siromaštvu nego da mi čitav svet stave pod noge. - Obukla sam se - tiho je rekla i nasmejala se kada je ugledala kako se oklevajući okreće prema njoj. - Bože, baš se lepo osećam pored tebe, Glene, i mislim da... - nameravala je da kaže „da te volim“ kada je parče papira na podu privuklo njegovu pažnju.

---Hej, šta je ovo? - upitao je i sagnuo se da dohvati papir.

Srce joj je stalo za trenutak. Bio je to ček koji je dobila poštom. Stavila ga je u džep, ah joj je sigurno ispao dok su ležali na sofi. Još nije bila spremna da mu kaže odakle potiče. Sa strepnjom je iščekivala šta će se dogoditi.

Otvorio je ček i kada je pročitao da je na njeno ime odmah ga je zgužvao. -Odakle ti taj novac i za čega si ga dobila? - zapovednički je upitao.

---Radila sam za jednu agenciju u Tusonu. Sređivala sam dnevnu sobu

jednoj starijoj gospođi - rekla je ne razmišljajući. - To je za tebe, da is- platiš bika - rekla je i pogledala ga bhstavim očima. - Otišla sam u Tuson i našla posao kao dekorater. To sam zaradila - pokazala je na ček. - Iznenadjenje. Sada nećeš morati da prodaš bika.

Izgledao je čudno.

Netremice je gledao zgužvan ček, a zatim se okrenuo. - Kako si uspela da dobiješ posao kao dekorater?

---Studirala sam nekoliko godina unutrašnje uređenje stanova na fakultetu u Mineapolisu - objasnila je. - Zaposlila sam se u jednoj od vodećih agencija i dve godine se usavršavala. Zbog toga sam se razbesnela kada si se podsmevao unuštarnjim dekoraterima. Sada znaš zašto, i ja sam jedan od njih.

---Živela si u Mineapohsu?

---Da. To je za mene bilo najbolje mesto za učenje i rad.

---A onda si dobila zapaljenje pluća...

---1 morala privremeno da napustim posao - priznala je. Namrštila se, jer je

neobično izgledao. - Zahvaljujući tebi ponovo sam stala na noge i vratila se u staru formu. Gospođa za koju sam radila je veoma zadovoljna mojim delom. Međutim, razlog zbog kojeg sam se prihvatila tog posla je da zaradim novac za tvoju ratu...

---Ne mogu ovo da primim - rekao je napetim glasom. Ispravio je zgužvan

ček i stavio ga na sto pre nego što je polako izišao napolje.

---Ali, Glene, tvoja večera! - doviknula je za njim.

---Nisam više gladan - trenutak kasnije ulazna vrata su se s treskom

zatvorila za njim.

Kada je ostala sama ponovo je sela na sofu i zagledala se u ček na stolu. Dugo je tako sedela sve dok se nije sasvim ukočila. Oči su je pekale zbog neprohvenih suza. Volela ga je. Volela je Glendala Stoufera. A samo u toku jedne noći njene dobre namere uskratile su joj zadovoljstvo dabude pored njega. Bila je potpuno sigurna da će joj dati otkaz. Suviše kasno se setila šta je mislio o ženama iz grada. Nije imala nameru da mu objasni kako su njeni roditelji želeli da

studira i radi u Mineapohsu, a ne ona, kao ni to da nije mogla da izdrži takav način života. Mislio je daje ostavila posao zbog bolesti. Kako da ga uveri da nije onakva kao što je on mislio? Kako da mu kaže da žeh zauvek da ostane na ranču, a ne samo privremeno? Pogledala je vrata i tiho uzdahnula. E pa, sedeće ovde i čekaće ga da se vrati.

Čekala ga je, ali kada je bilo tri sata ujutru, a Glen se nije pojavio, nerado je otišla u svoju sobu i legla na krevet. Nije joj mnogo pomoglo to što je u nozdrvama još uvek osećala njegovu kolonjsku vodu i miris duvana koji je pušio. U mishmaje ponovo preživljavala njihove strasne zagrljaje i poljupce i na kraju je potpuno iscrpljena zaspala.

Kada je sledećeg jutra polako otvorila oči imala je osećaj da uopšte nije spavala. Odmah se setila Glendalovog šokiranog lica kada mu je ispričala čime se ranije bavila. Nije mogla da razume zbog čega je tako reagovao. Posle onoga što se dogodilo između njih nije očekivala da se bez reči okrene i ode od nje. Pitala se da li će biti tako sve dok ne dobije otkaz od njega, jer, bila je sigurna da će se to dogoditi. Isto je tako pouzdano znala da ne želi da ide. Volela ga je svim svojim srcem.

VI

Nadala se da će joj se za vreme doručka ukazati prilika da razgovara sa Glenom. Međutim, bila je razočarana. Glen je izišao iz kuće i ne pomolivši nos u kuhinju. Bilo je očigledno da mu je milije da gladuje nego da pojede ono što mu je ona spremala.

Tog dana utvrđen je raspored za sledeća dva dana. Li je kuvala i sama jela hranu koju je pripremala. Glendal se vraćao kući u ranim jutarnjim satima, organizujući svoj život tako da se nikada ne sretne s njom.

Prodao je bika. Saznala je to od Ro- sa koji je isto tako bio prilično ne-raspoložen.

---Preklinjao sam ga da sačeka i vidi šta će se dogoditi - rekao je kada joj je

sledećeg jutra doneo jaja. - Pošto taj sused nije želeo da kupi bika, Glen ga je stavio u prikolicu i bez reči ga odvezao na pijacu. Užasno izgleda i ni sa kim ne razgovara. Da li znaš šta ga muči?

Spustila je glavu da bi izbegla njegov prodoran pogled. - Mishm da je zabrinut zbog novca. Ponudila sam mu svoju ušteđevinu, a on je pobes- neo i od tada ne razgovara sa mnom.

---To ne liči na Glendala.

---Da, znam - uzdahnula je i nasmešila se. - Čini mi se da želi da odem,

Rose, samo mi to još nije rekao.

---Mislim da sve to nema nikakve veze s tobom - nasmejao se Ros.
- Nemoj

sada da se povučeš. Mislim da smo mu sada svi potrebni više nego ikad ranije.

---Možda si u pravu. Volela bih da je uzeo novac koji sam mu ponudila na zajam.

---To bi bio pravi uspeh kada bi Glendal uzeo novac od jedne žene.
Bez

uvrede, Elizabet, ali Glen je suviše muškarac zato, ako razumeš šta hoću da kažem.

Na žalost, potpuno ga je razumela. Osetila je njegovu muževnost na način koji će je do kraja života proganjati. A što je bilo još gore i dalje je žudela za njim. Ta kratka strasna međuigra na sofi samo je podstakla njen apetit, i nije ga zadovoljila.

Za ručak je ostavila pun tanjir hladnih narezaka u frižider, hleb na sto, kao i solju kafe. Skuvala je kafu i ostavila je na štednjaku da se ne bi ohladila. Obukla je džemper i otišla da poseti Brendu. Možda će mu jelo više prijati ako ne bude morao da gleda ženu iz grada, pomislila je ogorčeno.

Brenda je nije zapitkivala o Glenu, već je jednostavno uživala u poseti. Pijuckale su kafu i razgovarale o garderobi i televizijskom programu, jer su deca bila u školi.

U jedan sat Li je krenula kući da proveriti da li je Glen jeo. Bila je izne-nađena kada ga je zatekla u kuhinji kako besno šeta i puši cigaretu za ci-garetom.

---Znači, tu si! - uzviknuo je i preteći je pogledao. - Gde si kog vraga bila?

Nisi mi ostavila nikakvu poruku da znam gde si. Nisam znao da li si otišla ili su te kidnapovali ili ti se nešto dogodilo...

---Zar bi tebe bilo briga zbog toga? - insistirala je. - Potrudio si se da mi

jasno staviš do znanja kako ti nije stalo do mog društva.

---Šta si očekivala? - planuo je i bes- no sevnuo očima na nju. - Lagala si me.

---Nisam - branila se.

---Mislio sam da si sirota sekretarica koja će umreti od gladi ako je ne

budem primio - procedio je kroz zube. Bezobrazno je odmeravao u belo- j blu-zi i zelenoj suknji koje je imala na sebi. -I šta sam otkrio? To da si živela i radila u Mineapolisu na poslu na kojem si za nedelju dana zarađivala više nego što ja mogu da te platim za dva meseca!

Znači, to je bilo posredi. Ponos mu je bio povređen. Bio je siromašan, a ona nije, i to ga je dotuklo.

Ovo saznanje joj nije mnogo pomoglo. Bio je odbojan i nepristupačan, a u prašnjavim farmerkama i čizmama izgledao je kao neki odmetnik.

---Razbolela sam se i morala da dođem na jug - pravdala se.

---Kolin nije znao? - upitao je.

---Nije. Nije bilo razloga da mu to ispričam. Glene...

---Zbog čega nisi ništa rekla odmah na početku? - upitao je i počeo da

pretražuje tražeći cigaretu.

---Šta tu ima da se kaže? - upitala je nestrpljivo i molećivo ga pogledala. -

Glene, ista sam kao što sam uvek bila..

---Ne bih rekao - zapalio je cigaretu. - Kada si došla bila si potpuno is-

crpljena, a vidi sada... - odbio je veliki kolut dima i odmeravao je pogle- dom, zadržavajući ga na njenim grudima. - Jednom sam doveo ovamo devojk- u iz grada - rekao je odsutnim glasom. - Kada je otkrila da imam vi- še ideja nego novca, okrenula se i pobegla. Bili smo vereni - dodao je i kratko se osmehnuo.

- Zaista sam slep kada su žene u pitanju.

Prekrstila je ruke na grudima. - Ne razumem zbog čega ti to toliko smeta, Glene. Prihvatila sam se svog starog posla da bih ti pomogla

- usudila se da mu malo bliže priđe. - Htela sam da ti se odužim za ono što si me zaposlio kada mi je bilo najpotrebnije. Znala sam da nemaš dovoljno novca da me plaćaš, ali video si da sam u nevolji i žrtvovao si se zbog mene - zagledala se u njega. - Želela sam da nešto učinim za tebe, da zadržiš tog bika.

Izraz na licu mu je očvrsnuo i Glendal se okrenuo kao da više nije mogao da podnese da je gleda. Prineo je cigaretu ustima. - Želim da odeš odavde - rekao je.

---Znam - uzdahnula je. - Kada?

---Krajem nedelje.

Zar tako brzo, pomislila je ojađeno? Svaki mišić na njegovim leđima očitavao je odlučnost. Rastužila se dok ga je gledala. - Da li me mrziš?

Polako se okrenuo i ugasio cigaretu u pepeljari na stolu. - Mrzeo bih te da te nisam toliko želeo - rekao je promuklim glasom. Nagnuo se i potražio njene usne.

Ukočila se za trenutak zato što u njegovom poljupcu nije bilo nimalo nežnosti. Bio je namerno grub i želeo da je ponizi. I pored toga, volela ga je. Ako je to sve što može da joj pruži, biće joj dovoljno. Obavila mu je ruke oko vrata i uzvratila mu poljubac. Nije joj dao prilike za nešto drugo. Čvrsto je obuhvatio oko bedara i drsko je pripio uz sebe, dajući joj na znanje ono što je već znala, da je očajnički želeo.

---Da li je sve bilo laž? - izgovorio je, ne puštajući njene usne. - Da li si

stvarno nevina?

Osećala je kako su joj usne otežale kada je pokušala da mu odgovori. - Jesam

- rekla je uzbuđeno. Još uvek je držao na veoma intiman način, a kada je pokušala da se udalji od njega samo je još jače stegao. - Nemoj to da radiš -rekao je i surovo se osmehnuo. - Želim da te osećam. Zar da trijumfuješ, devojko iz grada, sada kada znaš kakav imaš uticaj na mene?

Uzaludno se opirala rukama o njegova široka pleća. - Glene, nemoj me terati da se osećam jeftino - molila ga je.

---Zar mogu to? - upitao je ledeno. Stisak njegovih ruku se pojačao sve

dok nije jauknula od bola. Zatim je spustio usne na njene. Ovog puta je provokativno ljubio što je delovalo kao narkotik na nju, hipnotisalo je i slabilo njen otpor. - Hoćeš li da ostaneš sa mnom, Li? - prošaputao je.

---Hoću - uzvratila je šapatom i imela sva svoja osećanja u tu jednu jedinu

reč. Drhtavim prstima uhvatila ga je za košulju, a njene usne bolno su tražile njegove. - Da, Glene, hoću da ostanem!

---Onda hajde sa mnom gore i dopustiću ti da ostaneš - rekao je dišući

uzbuđeno.

Prošlo je nekoliko trenutaka pre nego što je registrovala njegove reči, a zatim je osetilakako se njegove ruke spuštaju naniže da je dodirnu na način koji je šokirao i uplašio. Uhvatila ga je za ruke i pogledala ga crvena u licu. -Kako to misliš? - prošaptala je.

Smejao se, ali mu je pogled bio leden. - Zar ne znaš kako? Spavaj sa mnom. Ili hoćeš da ti to kažem na manje formalan način? - izgovorio je reči zbog kojih je njena ruka kao bič poletela prema njegovom licu. Sprečio je da ga ošamari i gledao je s izrazom u kojem je sve bilo pomešano i prezir, i žudnja i bes. - Nisi zainteresovana? - upitao je podrugljivo. - Ah, do pre nekoliko trenutaka si bila, isto kao i one noći kada si mi dopustila da te skinem.

Steglaje zube, pokušavajući da sačuva ono malo ponosa i dostojanstva što joj je preostalo. - Pusti me - prošaptala je uznemireno.

---Mogu da te zadovoljim, devojko iz grada - rekao je polako, odmeravajući

njeno telo. - Moraćeš jednog dana da se prepustiš nekom muškarcu. Zbog čega to ne bih bio ja? Ili, prvo moram da se obogatim da bih te pridobio?

Suze su joj prekrile lice. Spustilaje kapke da ne gleda njegovo ledeno lice. Volela gaje. Kako je mogao na takav način da se ponaša prema njoj? Kako je mogao da bude surov posle one nežnosti koju su nedavno doživeli?

---Nemaš šta da kažeš, zar ne? Nemoj se posle ljutiti što nisam bar po-

kušao. Mislio sam da ćeš želeti da poneseš neke uspomene odavde.

Sve do sada imala je divnih uspomena sanjegovogranča, pomislilaje ojađeno. Drhtavim prstima popravila je svoju odeću, ne podižući glavu.

---Ostavio sam ti na stolu nekoliko pisama koje možeš da prekucaš kada ne

budeš imala posla u kuhinji - rekao je i krenuo prema vratima. Osvrnuo se i bezobrazno se nasmejao. - Na taj način ćeš moći da utroliš vre- me koje si provodila sređujući kuću onoj ženi.

Još uvek je ćutala, ne usuđujući se da se pomeri. Ceo svet se sručio na nju. Volela ga je, a on se ponašao prema njoj kao prema nekoj propalici koju je pokupio sa ulice!

---Samo nastavi da ćutiš - rekao je ledenim glasom. - Nije me briga. Nikada

i nisam mnogo mario za tebe. Samo sam te želeo, i to je sve. Ali, da sam imao novca, mogao sam te imati i još desetak takvih kao što si ti, zar ne?

Uspela je da podigne svoje ojađeno lice. Učinilo joj se da se trgnuo kada ga je ugledao, ali nejasno ga je videla zbog suza i možda je pogrešila.

- Reci nešto! - proderao se.

Podigla je glavu i samo ga optužujući gledala svojim od suza natečenim očima i nijedna reč nije prešla preko njenih usana. Čak i da je udario ne bi mu pružila to zadovoljstvo da čuje ijednu reč iz njenih usta. Besno se okrenuo i zalupio vrata za sobom. Kao u transu otišla je u svoju sobu i počela da se pakuje. Ostavila je natoaletnom stolu neunovčene čekove koje joj je dao umesto plate. Ostao joj je ček koji je dobila od agencije i još malo sit- nog novca za taksi koji je telefonom pozvala. Podigla je svoj kofer i sišla dole da sačeka taksi.

Kada je taksi stigao nikog nije bilo na vidiku, ni Glendala, ni Korija, ni Rosa. Odlučno je prešla preko trema i ušla u kola. - Odvezite me u grad, molim vas

- rekla je polako. Kada je taksi krenuo zatvorila je oči i nijednom se nije okrenula.

*

Na sreću, Li nije imala problema da nađe novi posao. Roda Bruks je bila toliko oduševljena poslom koji je uradila za gospođu Barnet da je praktično izmislila mesto za nju u svojoj maloj agenciji koja se još uvek probijala u svetu biznisa. Li je volela svoj posao, ali je prošlo mnogo nedelja pre nego što je bila u stanju da razmišlja o Glenu, a da ne zaplače.

*

Šolja kafe na Elizabetinom stolu se polako hladila dok je skicirala stan za novog khjenta. - Hoćeš h da ti skuvam svežu kafu? - upitala je Roda, držeći svoju praznu šolju od kafe.

---Baš ti hvala - nasmejala se Li.

---Ovo je prvi put da si se nasmejala za poslednja tri meseca koliko si ovde

- primetila je starija žena i nakrenula glavu. - Da li si ga prebolela?

---Koga? - upitala je iznenađeno.

---Čoveka zbog kojeg si stalno plakala kada si došla ovamo. Nisam htela da

ti dosađujem i da te zapitkujem - priznala je. - Očekivala sam neko pismo ih telefonski poziv, ali se ništa nije dogodilo. Mislila sam da mu je stalo do tebe, jer si ti tako očigledno pokazivala da patiš zbog njega.

---Želeo je ljubavnicu, a ja muža - priznala je Li. - Interesi nam se jed-

nostavno nisu poklapali. Osim toga - dodala je i nasmešila se - sada se osećam mnogo bolje. Imam odličan posao, ljubaznu direktorku, pa čak i momka, ako tako mogu da nazovem Džareda.

---On je divan. Upravo ono što ti je potrebno. Klin se klinom izbija - uzdahnula je. - Pored toga, izuzetno je dobar arhitekta.

---Da, dopada mi se to što je uradio s onim kancelarijama prošlog me- seca.

-I ti si bila izvrsna - rekla je Roda smešeći se. - Ti i Džared odlično pos-lovno saradujete i dopunjujete se.

---Samo kada je posao u pitanju. - Li je počela nervozno da obrće olovku u rukama. - Ne bih želela da se ozbiljno zagreje za mene, ako je onuopšte u stanju zatako nešto - nasmejala se.

---Nemoj se zakopavati.

---Oh, neću to uraditi, samo, još nisam prebolela staru ranu - slegla je

ramenima. - Ne smem više da rizikujem. Igram samo na sigurno ubuduće.

---Neki ljudi i nisu tako loši - usudila se da joj kaže Roda.

---Zbog čega si onda još uvek neudata?

---Recimo da sam probirljiva - izjavila je Roda i skromno se osmehnu- la. -

Veoma, veoma izbirljiva. Ili savršeni muškarac, ili niko drugi.

---Živiš u pogrešnim i zastarelim uverenjima.

---Ti si savremena mlada žena, pomози mi!

---Žao mi je, ali ne mogu. Kada bih našla savršenog muškarca, zar mis- liš

da bih to ikome rekla? Ne. Zadržala bih ga za sebe.

---Prihvatam objašnjenje. Dodaj mi tu šoljicu da ti sipam svežu kafu.

---Oh, kafa, to je prava stvar! - uzviknuo je visok crvenokos čovek, zat-

varajući vrata biroa za sobom. - Molim još dve krofne i pečena jaja...

---Više ne služimo doručak, gospodine Taner - obavestila ga je Li.

---Uh, kakve ste, pored vas bi čovek umro od gladi. Nemam ni majku, ni

ženu, a kuvarica me mrzi...

---Pazi samo da mi ne slomiš srce - nasmejala se Roda.

---Uzmi ostatak moje krofne - velikodušno mu je ponudila Li.

---Neka, hvala. Radije ću se osušiti.

-To ti neće biti naročito teško, ionako si samo kost i koža - zadirivala ga je Li.

'—Šta pričaš, zar ne primećuješ da sam se ugojio dva kilograma - prav- dao se mladi čovek.

'—Gde se to nalazi, u palcu na nozi? - upitala je Roda i svi su se grohotom nasmejali.

'—Ja se još uvek razvijam - zasukao je rukave da im pokaže svoje mišiće i još više ih nasmejao.

'—Oh, kakva prijatna promena - obratio se Elizabeti. - Mislio sam da ne znaš da se smeješ.

'—O čemu ti to pričaš? - pretvarala se Li da ga ne razume.

'—Pa, o tebi, naravno. Kada si došla ovamo izgledala si kao zadavljeno mače, a sada... - samo je čežljivo uzdahnuo.

Imala je na sebi drap kostim i ružičastu košulju sa ešarpom. Podšiša- la je kosu tako da joj je slobodno lepršala oko ramena. Ponovo je počela da ,se šminka i lepo izgledala što se jasno videlo u njegovim očima. - Hvala ti. Napućio je usne. - Na čemu?

---Na komplimentima - odgovorila je. - Ego mi je bio na nuli u poslednje vreme.

'—Ostani uz mene i biće toga na pretek - obećao je i požudno je pogledao.

'—Roda, pokušava da me zavede! - pozvala je direktorku koja se nalazi- la u drugoj prostoriji. Zamišljeno je pogledala Džareda. - Zar je već otišla?

---Nije. Razgovara telefonom. Zar još nisi naučila da razaznaješ te umil- ne uzdahe?

Ne, nije, bilo je mnogo stvari na koje se još nije navikla, a najgore je bilo to što joj je Glen nedostajao. Imalaje dobar pošao, lep stan i novu garderobu, ali bez njega sve joj ništa nije značilo. Njegov prezir je još uvek vređao njen ponos i ona je neprestano preživljavala onu poslednju neprijatnu scenu s njim, ali ma koliko se trudila nije uspela da ga zaboravi.

---E pa - započela je Roda kada im se pridružila - ako je i ostalo kao njegov

glas, mislim da ću se ponovo aktivno baviti poslom. Bio je to potencijalni khjent i čini mi se da je to onaj idealni muškarac o kojem sam toliko maštala. Taj umilni, seksi glas!

---Samo ti nastavi da maštaš - našalila se Li.

---Doći će sutra ujutru da razgovara s nama. Hoće celu kuću da preuredi! -

uzviknula je starija žena.

---Onda ima pozamašan novčanik - primetio je Džared.

Roda je klimnula glavom. - Nije rekao gde mu se kuća nalazi, ah pret-postavljam da je negde u blizini. Nisam imala utisak da je u pitanju međugradski razgovor - pogledala je Li i nasmešila se. - Očigledno se pročulo za tebe. Tražio je da baš ti napraviš projekat.

Imala sam utisak da za druge ne bi hteo ni da čuje - zaigrala je po kancelariji, držeći šolju sa kafom u rukama. -Kakva promena, deco. Posle onog bloka kancelarija i ovog projekta, izlazimo iz crvenog. Konačno može malo da se predahne.

---A još juče si kukala zbog računa - smejala se Li. - Rekla sam ti da će već

nešto iskrsnuti, zar nisam?

---Ti si mi donela sreću - rekla je Roda. - Ne smem ni da pomislim šta bi se

dogodilo da te nisam zaposlila.

---Znaš i samakoliko mi je drago što radim za tebe - uzvratila je Li. - I ja

sam bila u očajnom položaju.

---E pa, tu smo da se međusobno pomažemo. Hajde da ovo proslavimo.

Vodim vas na ručak.

---Divno! - Li je ustala i uzela svoju tašnu. - Hajde, Džarede, požuri, pre

nego što se nije predomislila.

VII

Džared je te večeri pozvao Li da izađu, ali ga je ona s osmehom odbila. Nije više marila za noćni život. Išla je ponekad sa Rodom, kada je to posao zahtevao, na ručak ili večeru, ali se na tome i završavao sav njen društveni život. Najveći deo vremena provodila je sama u svom skromnom stanu i čitala.

Uživala je u svom poslu. Mada je i Tuson bio veliki grad, konkurencija nije bila tako oštra kao u Mineapolisu. Osim toga, imala je veliku slobodu i mogla da unosi sve svoje ideje ako su bile u skladu sa željama klijenata. Volela je to što je radila i ta ljubav joj je pomogla da ponovo postane žena kakva je nekada bila. Ovoga puta nije dopustila sebi da zapadne u zamku prekomernog trošenja novca. Ekonomisala je i štedela novac.

Bila je zadovoljna svojim životom, ali je duboko u sebi još uvek žalila za Glenom. Ne bi prošao nijedan dan, a da ne pomisli na njega. Bilo im je lepo dok su bili zajedno. Ni sanjala nije da muškarac može dabude toliko nežan.

Prišla je prozoru i zagledala se u vedro nebo iznad grada. Bilo je lepo, ali nije se moglo ni porediti sa zvezdanim noćima na ranču kada se iz daljine čuo lavež pasa i zrikavci ispod prozora. Ogromno prostranstvo je mamilo svojom privlačnošću.

Prekrstila je ruke na grudima i uzdahnula. Možda će jednog dana bol prestati i ona ga stvarno zaboraviti. Možda će se jednog dana sećati nje- govih oštih optužbi, a to sećanje neće izazvati bol. Za sada je bila još uvek bolno povređena. Bio je spreman da je pusti da ostane kao njegova ljubavnica, njegovo vlasništvo, koje će koristiti kadabude poželeo, ali nije hteo da joj dopusti da postane deo njegovog života. To je najviše povredilo. Ni posle sve nežnosti i ljubavi koju je osećala prema njemu nije doprla do njega. Nije video dalje od njenih oblina i potrebe za njenim telom. Nije je voleo i potrudio se dajoj to jasno stavi na znanje.

Bilo je mnogo noći u kojima se, kao ove, pitala da li je mislio na nju i žalio zbog svega što se dogodilo. Iz nekog razloga sumnjala je u to. Glen je iz-gradio čelični zid oko sebe i nikoga nije puštao unutra, a naročito ne ženu iz grada koja je mogla da zaradi više od njega.

Gorko se osmehnula. Šteta što se prvi put u životu zaljubila u takvog cinika. Imao je iskrivljenu sliku o svetu. Osećala je da je i ona uspela da sagradi oklop oko sebe koji je čuvao od povreda koje su drugi mogli da joj nane- su. Niko nije mogao da dopre do nje. Osećala se sigurnom u svojoj ljušturi. Naravno, nije se osećala sposobnom za ljubav, kao ranije, ali to je bilo prava sreća, jer više nije mogla ni da pati.

Mogla je da se smeje i izlazi sa Džaredom, ali to nije ništa značilo. Njeno srce bilo je uspešno skriveno.

*

Sutradan ujutru se uspavala prvi put posle nekoliko meseci. Uzviknu- la je kada je videla koliko je sati i počela na brzinu da se oblači. Obukla je svilenu bež haljinu i provukla češljala kroz kosu. Užurbano je izjurila u pro hladno jesenje jutro, zaboravivši da ponese jaknu. Valjda se neću smrznuti, pomislila je i uletela u taksi.

---Pa gde si ti! - uzviknuo je Džared praveći se da je besan kada je Li

zadihana uletela u biro. Izgledala je veoma seksi tako raščupana i rumena u licu. - Bolje da ti odmah dam otkaz.

---Hajde, samo probaj - rekla je kroz smeh - i Roda će odmah saznati da

one čekove koje si krivotvorio.

---Ucenjivačice! - pobunio se. Uhvatio je i podigao u vazduh.

---Spusti me! - uzviknula je smejući se. - Hajde, spusti me, Džarede - ne-godovala je, gledajući ga odozgo. - Spusti me i vodiću te na ručak.

---U tom slučaju...

---Li! Džarede! - uzviknula je Roda i nervozno se osmehnula kada je ušla u

prostoriju u kojoj su se i oni nalazih. - Prestanite s glupiranjem. Treba da razgovaramo o poslu, a vi ste napravili grozan prvi utisak na našeg novog klijenta.

---Uh - promrmljao je Džared i okrenuo glavu u istom trenutku kada i Li.

Sa njenog lica nestalo je istog trenutka i smeha i vedrine dok je gledala pridošlicu, a u njenim očima jasno se videlo kako prvobitni šok prelazi u bes.

Džared je spustio na noge i smešeći se pružio ruku. - Izvinite zbog ovoga. Samo sam kažnjavao službenicu zbog zakašnjenja - nasmejao se. - Ja sam Džared Taner, arhitekta, a ovo je Elizabeta Rajt, moja saradnica.

---Znam kako se zove - rekao je Glendal Soufer tiho. Pogled mu je bio

leden i podrugljiv kada se sa Li vratio na Džareda. - Već smo se upoz- nali.

Roda je bila preneražena. Tek kada je ugledala bledo Elizabetino lice sinulo joj je ko je Glendal. - Oh, gospodin Stoufer je naš novi klijent - izjavila je oklevajući. Lije izgledal kao da će se onesvestiti. - Sećaš se, Li, rekla sam ti juče da nam je telefonirao.

---Da, samo što si zaboravila da kažeš njegovo ime - rekla je Li ledenim

glasom. - Izvinite me, ali moram hitno da telefoniram.

---Nemoj tako brzo - rekao je Glen.

---Prvo ćemo porazgovarati.

Sevnula je očima, a celo telo joj je drhtalo zbog napetosti. - Nemam šta da vam kažem, gospodine Stoufere - izustila je s naporom. - A ni

vi meni što bi me se ticalo.

---Elizabet... - počela je Roda nervozno.

---Ako moj posao zavisi od rada za gospodina Stoufera, ovog trenutka

dajem ostavku - rekla je Li nesigurno. - Neću ni da razgovaram s njim, a kamoh da radim za njega. Žao mi je.

---Okrenula se i na nesigurnim nogama otišla u svoju kancelariju, zatvorivši vrata za sobom. Nije mogla ni da sedne, tresla se kao prut. Oči su je pekle i sv pekle i svakog trenutka je mogla da zaplače. Čula je glasove spolja, ali se nije obazirala na njih. Piljila je u sliku na zidu sve dok joj se nije učinilo da će oslepeti.

Nije ni registrovala zvuk vrata koja su se otvorila. Tek kada su se s treskom zatvorila pogledala je preko ramena i ugledala Glenu. Tek tada je primetila da je imao na sebi elegantno sivo odelo koje je još više isticalo njegov lep stas. U ruci je držao šešir sa širokim obodom.

- Molim te, idi - rekla je što je mogla uverljivije. .

---Zašto? - upitao je nemarno i spustio šešir na pisaći sto. Seo je u naslonjaču i prekrstio noge, a zatim polako zapalio cigaretu, ne odvajajući pogled od nje.

---Ako hoćeš da preurediš kuću, obrati se nekoj drugoj firmi - rekla mu je i

hrabro se okrenula mada su joj noge još uvek klecale.

Primetio je to i tiho upitao: - Da li me se plašiš?

---Izbezumljena sam od besa - odgovorila je glasom malo jačim od ša- pata.

Sklonila je kosu s hca. - Pre nego što sam otišla sa ranča samo što me nisi išibao. Šta sada hoćeš? Da mi pokažeš kako si uspešan? Primetila sam da imaš skupo i elegantno odelo. Činjenica da možeš da iznajmiš ovu firmu znači da imaš dosta novca - nesigurno se osmehnula. - Čestitam. Nadam se da te je iznenadno bogatstvo usrećilo.

Dugo je ćutao i pažljivo je posmatrao, ali ne bezobrazno, već kao da je zaboravio kako izgleda, pa je sada upijao pogledom. - Zar me nećeš pi-tati kako sam se obogatio? - konačno je upitao.

---Neću, jer me ne interesuje - odgovorila je.

Povukao je dim iz cigarete i otresao pepeo u pepeljaru. - Prodao sam dozvolu za bušenje nafte.

Toliko što se tiče tvojih principa, htela je da mu kaže, ali nije imala snage. Oprezno je obišla sto i sela na svoju stolicu.

---Nemaš šta da kažeš? - upitao je.

Ustuknulaje, setivši se jasno kako joj je poslednji put isto rekao. Izgleda- lo je da se i on setio, jer mu se vilica jedva primetno zategla.

---Hoću da mi se kuća sredi - rekao je osorno. - Hoću dati to uradiš. Niko

drugi. I hoću da budeš kod mene dok se bude radilo.

---Pre bih otišla u pakao - odgovorila je tiho.

---Stekao sam utisak da firma ne stoji baš najbolje - rekao je i drsko odmerio njenu kancelariju. - Zarada na ovom poslu bila bi povećća.

---Jednom sam ti već rekla da me ne možeš kupiti - uzdahnula je. -

Pre bih

izvršila samoubistvo nego da budem s tobom pod istim krovom.

Zažmurio je, akada je ponovo otvorio oči zagledao se u vrhove svojih čizama.

- Da li je to zbog onog crvenokosog klovna? - upitao je iznenada i brzo podigao glavu da bi video njenu reakciju.

Usne su joj drhtale dok je govorila. -To se tebe ne tiče!

---Izgledala si drukčije s njim - rekao je bubokim glasom. - Vesela, živahna

i srećna. A u trenutku kada si me

ugledala, sva živost je nestala, kao kada posmatraš kako voda ističe iz čaše.

---Šta si drugo očekivao, za ime neba! - planula je. - Ti si mene kritikovao!

---Da, znam.

---Zbog čega si onda ovde? - upitala je umorno. - Šta hoćeš od mene?

---Rekao sam ti. Hoću da preuredim kuću. - Pogledao je pravo u oči. -

Mogu sebi da dozvolim najbolje, a to i hoću. Tebe!

U njegovom glasu bilo je nečeg obešenjačkog, ali je onabila suviše uznemirena da bi to primetila. Zatreptala je, pokušavajući da se smiri. - Neću to uraditi. Roda će morati da me otpusti.

Ustao je i ugasio cigaretu, a zatim stavio ruke u džepove i zagledao se u nju.

- Postoje i drugi načini da se to postigne. Manje prijatni - dodao je. - Tvojim novim poslodavcima mogao bih veoma mnogo da otežam poslove - izazivački je pogledao. - Hajde, iskušaj me. Da vidimo da li ćeš moći da odeš iz grada s tim na savesti?

---Kada bih mogla, probala bih te nožem. Neću spavati s tobom ma šta da

uradiš. Šta ćeš onda svim tim postići?

<--Preuređenu kuću, naravno - rekao je polako i odmeravao je pogledom.

- Ono drugo sam preboleo. Da- leko od očiju, daleko od srca, zar se ne kaže tako? - Slegnuo je ramenima i okrenuo se. - Osim toga, u mraku su sva tela ista - dodao je uzimajući šešir, a primetivši kako je zatreptala osmehnuo se samom sebi i prišao vratima. - E pa, gospođice Rajt, šta si odlučila? Ideš li sa mnom na „Betaniju“ ili da prenesem gospođi Bruks da je ostavljaš na cedilu?

Prostrehla ga je pogledom. Kakve joj je mogućnosti ostavio? Ali, platiće joj zbog toga. Nateraće ga već na neki način. - Idem - procedila je kroz zube.

Nije rekao više ni reč. Izašao je iz njene kancelarije kao da joj čini uslugu time što joj je dopustio da preuredi njegovu kuću! Trenutak kasnije ušla je Roda kod nje. Izgledala je uznemireno i počela izvinjavajućim glasom. -Izvini. Dajem ti časnu reč da nisam imala pojma ko je on.

—Kako si i mogla da znaš - rekla je Li i nervozno se osmehnula.

---Ne moraš to da radiš - rekla je Roda.

---Bojim se da ću morati. Glen ne preti uzalud - rekla je ustajući. - Su- više

si bila dobra prema meni, Roda. Ne mogu dopustiti da ti zbog mene pravi probleme. Ići ću s njim. Na kraju krajeva, to je samo još jedan posao.

---Bleda si kao krpa. Poslaću Džareda s tobom. Smislićemo nešto da

opravdamo i njegov dolazak...

---Glen bi ga živog pojeo i nemoj se praviti da to ne znaš. Džared je čovek,

ah nema ni narav, ni temperament kojima bi mogao da parira Glenu. Ovo je privatni rat.

---Borba bez oružja? - upitala je Roda tužno.

---Tačno. On ne podnosi žene iz grada, a ni ja nisam bila sasvim pošte- na

prema njemu. Hoće da izravnamo račune.

---Mislila sam da je osveta davno prevaziđena u današnje vreme - pro-

mrmrljala je Roda.

---Čini se da nije. Poželi mi sreću. Biće mi potrebna.

---Kada postane gusto, potraži pojačanje - rekla je Roda. - Spakovaću kofer

i doći ću kod tebe. Glendal me neće moći sprečiti.

---Stvarno si drug - rekla je Li srdačno.

---Da te bar nisam uvalila u sve to. Da sam znala ko je on nikada mu ne bih

rekla da radiš kod mene. Ali, glas mu je bio tako sugestivan da je svojom magijom mogao da izvuče iz mene bilo koji podatak koji bi mu pao na pamet! Vešt je on đavo, ja ti kažem!

*

Li se nadala da će do „Betanije“ ići sama. Međutim, Glen je pratio do stana i tako je gledao da se nije isudila da se suprotstavi zbog toga. Čekao je u dnevnoj sobi dok se pakovala, a njegovom pogledu ništa nije promaklo. - Tražiš prašinu? - upitala je učtivim glasom, držeći kofer u ruci.

Okrenuo se i držeći cigaretu u ruci pažljivo je osmotrio. - Ovaj stante sigurno mnogo košta - napomenuo je.

---Tačno - rekla je namerno sarkastičnim glasom. - Ali, mogu to sebi da

dozvolim. Kao što znaš, zarađujem dosta novca.

---Rekao sam ti mnogo ružnih stvari, zar ne, Li? - upitao je tiho, ispitujući

pogledom njeno šokirano hce. - Da li sam te jako uvredio?

Podigla je bradu. - Možemo li da idemo? Što pre odemo, pre ću i završi- ti posao i pre ću se vratiti kući.

---Zar nikada nisi pomišljala da bi ranč mogao da bude tvoj dom? - pitao

je, gledajući je netremice. - Izgledalo je da ti se u početku svidelo.

---Tada su stvari drukčije izgledale

--rekla je nonšalantno i krenula prema vratima.

Uzeo joj je kofer iz ruku i očešao se uz nju što je izazvalo elektricitet između njih. - Kori i Ros su mi svašta rekli kada su saznali da si otišla ---rekao je i otvorio joj vrata.

- [Pretpostavljam da si ti bio suviše srećan da bi](#)

---Pretpostavljam da si ti bio suviše srećan da bi to mogao da primetiš.

Kratko se osmehnuo. - Srećan? Ti, mala ludice, ja sam...! Naglo je uću- tao i uzdahnuo. - Nije važno. Mogla si mi bar ostaviti neku poruku ih tako nešto.

---Zbog čega? Da bi znao gde sam otišla? Pa, to sam najmanje želela.

---Odmah sam to shvatio - potvrdio je. Zaključao je vrata i pružio joj ključ,

a zatim krenuo ka liftu. - Brenda mi je rekla naziv firme za koju si radila. Nije bilo teško pogoditi da si se kod njih zaposlila.

Odmahnula je glavom i zabacila kosu unazad. - Znači, tako si me pronašao.

---Imamo još nekih nedovršenih poslova - rekao je dok su čekali lift i netremice je posmatrao. Steglaje pesnice da ga ne bi ošamarila. Imao je vlast nad njom koju nije mogao da spreči ni sam njen bes. Duboko ispod ledenog oklopa nalazila se ljubav i strast, ali bi pre umrla nego da mu to pokaže.

---Mrzim te - procedila je.

---Znam to - rekao je smirepo.

---Gospodine Stoufere...

---Nekada si me zvala Glene - pod- setio je, posmatrajućije pomno.
- Na-

ročito - dodao je tiho - kada smo se milovali i ljubili.

Pocrvenela je. - Sadisto! - procedila je kroz zube.

---Smiri se, draga, i misli na decu - rekao je otegnutim glasom i pogledao

pun lift zapanjenih slušalaca. - Ako me ostaviš, kako ću izaći na kraj s njih desetero.

Crvena u licu ušla je ispred njega u hft. Ušao je za njom i duboko uzdahnuo.

- Preklinjao sam te da ne odeš s tim trgovačkim putnikom - rekao je tužnim glasom. - Rekao sam ti da će te navesti na život pun greha.

Čuli su se prigušeni uzvici negodovanja. Ako baš hoće, ovu igru mogu i dvoje da igraju. - Šta si očekivao od mene? Da sedim kod kuće i štri- kam dok ti juriš onu crvenokosu faćkalicu - uzvratila mu je

oponašajući njegov način govora. - A još sam ponovo u drugom stanju.

---U drugom stanju? - promrmljao je šokiran njenom neočekivanom primedbom.

---A to je i tvoje dete - rekla je pretvarajući se da jeca.

---Draga! - uzviknuo je. - Zašto mi to ranije nisi rekla? - naglo je zagrho i

poljubio pred vim tim ljudima u liftu, a ona je u sebi brojala do deset, trudeći se da mu ne pokaže da se istopila posle slatkog kontakta s njegovim usnama.

Vrata lift'a su se otvorila i on je podigao glavu ubrzano dišući. - Nemoj -prošaptao je kada je pokušala da ga odgurne. - Potrebna si mi - prošaputao je uzbuđeno. - Tako si mi potrebna...

Ove reči izazvale su buru uspomena. Bilo mu je potrebno samo njeno telo, a ona je to još od pre znala. Izvila se iz njegovog zagrljaja i izletela iz lifta. - Ako ovo još jednom pokušaš - zapretila je - više nikada me nećeš videti! - Još uvek je bila crvena u licu i isprekidano disala. - Stvarno mislim to što govorim. Nestaću bez traga i ovoga puta nećeš me naći!

Slegnuo je ramenima. - Kako hoćeš! - Išao je pored nje, a na njegovom hcu nije bilo ni traga od malopre- đašnje vedrine. Pitala se da li je uopšte i bilo.

VIII

Sada je imao luksuzni automobil, a uz novu limuzinu i uniformisanog šofera koji je prihvatio njen prtljag. Pomogao je devojci da sedne na zadnje sedište, a zatim je i sam ušao u luksuzan automobil. - Kakav standard! - uzviknula je sarkastično.

---Zar ti se ne dopada? - upitao je podrugljivo. Naslonio se na sedište i

paleći cigaretu pogledao je. - Mislim da nijedna žena na svetu ne može da odoli blesku novca.

Nerado se setila kako je već jednom bio grubo odbačen zato što nije imao novca. Jedan deo njenog srca ga je sažaljevao, ali ne onaj deo koji će mu pokazati, rešila je odlučno. - Zar su stvarno pronašli tamo naftu? - upitala je, gledajući u svoju tašnu na krilu.

---Naravno da jesu, i to mnogo. Samo niču novi izvori. „Metalni skakavci“

- uzdahnuo je. - Stoka ih i ne primećuje. I dalje mirno pase kao da se ništa nije dogodilo.

Li se setila svog života na farmi i pomislila da je prava šteta što je Glen upropastio sve što se odvijalo između njih.

---Znam da je kasno da sada pričamo o tome - rekao je tiho kao da je

pogodio njene mish. - Nisam nameravao da te toliko uvredim. Kada sam se smirio, hteo sam da ti se izvinim, ali...

---Izvinjenje ne bi mnogo vredelo posle onoga što si mi rekao - pocrvena-

nela je, setivši se njegovih grubih reči.

Dugo je sedeo i samo pušio. - Imaš već dvadeset i četiri godine, Li - kao je konačno. - Ako nikada ranije nisi čulatakve reči, onda stvarno pre-teruješ.

---Nisam očekivala da ću ih čuti od tebe - uzvratila je gledajući ga. - Što je

još gore, ponašao si se prema meni ružnije nego što bi se ponašao prema nekoj devojci koju pokupiš sa ulice za dvadeset dolara.

---Na ovaj ih onaj način, konačno bih ipak bio s tobom i na takav način -

progundao je. - Nemoj se tu pretvarati da si sušta čednost i da ne znaš o čemu govorim. One noći na sofi bili smo na ivici da postanemo ljubavnici.

---Da se to desilo te noći ne bih se toliko stidela - rekla je oštro. - Ne bih se

osećala toliko jeftinom!

Činilo se da će eksplodirati. Zatim se uzdržao i povukao smirujući dim iz cigarete. - Povredila si me.

Bila je šokirana što joj je tako nešto priznao. - Šta?!

---Povredila si me - ponovio je. - Mislio sam da smo bili potpuno poš-teni

jedno prema drugom. Verovao sam ti. Pustio sam te da mi se približiš više nego ijedna žena ranije. A zatim, sasvim neočekivano, tresnula si mi istinu u lice. To da si stručnjak i poslovna žena. I još gore - dodao je tiho - da si živela u velikom gradu i da si navikla na poslovne ljude i gradski način života. Nisam to mogao da podnesem. Ja sam te mizerno plaćao, a ti si mi dala ček... -umorno je uzdahnuo.

- Ne mogu čak ni da ti opišem kako sam se osećao. Ponos mi je bio totalno uništen. Nisam imao ništa, a ti si mi slikovito pokazala kako možeš da me nadmašiš na svakom planu.

'—Samo sam želela dati pomognem - rekla je osorno. - Želela sam da ti kupim prokletog bika. Izvini. Kada bih to ponovo morala da uradim, ne bih ti ni centa ponudila.

'—To je sasvim jasno - uzdahnuo je. Popušio je cigaretu i ugasio je. - Ko je crvenokosi?

—Džared? Čuo si od Rode. On je naš arhitekta. Naravno, ima svoju sopstvenu firmu, ah saraduje s nama na velikim projektima.

---Ne i na mom - rekao je pretećim glasom. - Ne i u mojoj kući.

'—To će zavisiti od toga šta bude trebalo da se uradi na kući - odgovorila je ravnodušno.

'—Neću da dođe na ranč - rekao je blago.

'—Zbog čega?

'—Ne dopada mi se kako te gleda - rekao je ledeno. - A još manje mi se dopada šta radi s tobom.

'—Imam dvadeset četiri godine - podsetila ga je. - Džared mi se dopa-da, kao i to kako me gleda. On je divan čovek.

---A ja nisam?! - izazivao ju je. - Ako te ikada bude dotakao onako kao u

birou, polomiću mu prste. - Pomilovao je po kosi. - Kosa ti je prekras- na -rekao je sasvim tiho. - Nije bila takva kad si bila na ranču.

Trudila se da ne obraća pažnju na njegov dodir. - Bila sam bolesna - us- pela je dakaže.

---A sada više nisi. Sada si lepša i punija... Čak i tvoje grudi...

---Prestani! - uzviknula je crvena u licu.

Nerado je spustio ruku s njene kose, ali je i dalje gledao. - Bićeš moja, Li -rekao je nežno, kao one noći kada je voleo.

---Samo ako me prvo ubiješ - odgovorila je.

---Gluposti - promrmljao je. - Želim da budeš zdrava i jaka tako da možeš

da izdržiš moj tempo.

Lice joj je gorelo. Da nisu sedeli sigurno bi ga udarila. - Ne želim te!

---Želela si me i ponovo ćeš me želeći. Smislio sam pravu strategiju,

gospođice Li - rekao je zaprepašćujuće arogantno. - Pod opsadom si, sa- mo što još nisi svesna toga.

Pogledala ga je pravo u oči. - Moj deda se borio sa čitavom četom neprijatelja i nije hteo da se preda.

---Da h to treba da me impresionira?

---Neću biti tvoja ljubavnica - rekla mu je odlučno. - Ne vredi ti ni strategija, ni pretnje. Pošla sam s tobom da spasem Rodin biro i sve je to za mene samo posao. Neću spavati s tobom.

Pažljivo je posmatrao. - Zašto?

---Zato što to ne mogu da uradim bez ljubavi - rekla je na kraju.

---Ljubav nije uvek moguća - rekao je nežno. - Ponekad druge stvari

dolaze na prvo mesto. Međusobno poštovanje, drugarstvo, privlačnost...

---Možemo h razgovarati o nečemu drugom? - upitala je napregnuto i

snažno stegla tašnu koja joj se još uvek nalazila u krilu.

Nasmejao se. - Od razgovora o seksu nećeš ostati u drugom stanju.

---Sada imaš novca. Možeš da kupuješ žene.

---Draga, zar bi ti želela muškarca kojeg možeš kupiti? - upitao je tiho,

posmatrajući njeno lice.

---Da li bih ja? - pogledala ga je. - Ne, ne bih to želela.

---Ni ja ne želim ženu koju mogu da kupim - rekao je jednostavno. - Suviše

sam ponosan, Li. Rekao sam ti i uradio neke ružne stvari - napomenuo je. -Mogu da razumem zbog čega si besna i uvređena. Jednoga dana ću pokušati da ti objasnim zbog čega sam se tako ponašao. Zasada ću se zadovoljiti time da povratim samo delić onoga što se zbilo između nas. Uprkos mojim rečima, nikada neću pokušati da te zavedem...

---Stvarno? - upitala je ogorčeno. - Zar me zbog toga ne dovodiš ovamo?

---Ne. - Zapalio je još jednu ciga- retu.

---Rekao si da ćeš... - zamucala je.

---Želim to - priznao je. - Naravno da želim! Ali, ne može se tek tako

ponašati sa devicom. Nekada sam mislio da može. One noći... Bila si toliko poželjna i ja sam bio tako blizu da izgubim glavu kada sam shvatio da bih te mogao imati - prazno je gledao u vrh cigarete. - Da li bi me mrzela da nisam mogao da se zaustavim?

Spustila je glavu. - Nema svrhe da o tome ponovo razgovaramo - rekla je učtivim glasom. - To je prošlost.

---Vraga je prošlost! - uzviknuo je.

---Dovoljno je da te pogledam, pa da te ponovo poželim - rekao je promuklim glasom.

Usne su joj podhrtavale dok ga je gledala. - Onda prestani da me gledaš ili se tuširaj hladnom vodom. Nemoj očekivati od mene ništa. Ja sam ovde da radim i tačka.

Izvio je obrve i zainteresovano je pogledao. - Gde si čula za tuširanje hladnom vodom?

---U filmovima.

---Da li si iz filmova učila o seksu? - rugao se.

---Ne, nego u školi. Čuo si, valjda, za seksualno obrazovanje! - uzvratila je ponosno.

---U moje vreme učilo se na teži način. To nije bio deo školskog programa.

Pogledala ga je. - Mogu da te zamislim kako na zadnjem sedištu radiš stvari van programa.

Ispružio je ruku i ponovo je uhvatio za kosu. - Bilo je to, u stvari, u visokom stilu. Bila je dve godine starija od mene i učila me da razlikujem seks od vođenja ljubavi.

Pocrvenela je. Uticao je na nju na način na koji niko drugi nije mogao. Uzdrhtala je zbog njegovih prstiju u njenoj kosi, a srce joj je snažno udaralo u grudima. Kako će uspeti da preživi boravak u njegovoj kući? - Glendale... - počela je.

---Žao mi je zbog onog što sam ti onda rekao, Li - rekao je tiho. - Žao mi je

što je ono što se događalo između nas pretvoreno u nešto trivijalno i jeftino, jer to sigurno ne bi bilo da si mi se podala.

Odgurnula mu je ruku i nervozno se osmehnula. - Oh, stvarno? - rekla je zbunjeno i okrenula glavu prema prozoru. Izišli su iz grada i krenuli na jug. - Onog trenutka kada bi završio sa mnom, izbacio bi

me iz kuće, Glene. Bila bih ista kao i sve druge žene koje si prezirao zato što su ti se podavale.

---S tobom ne bi bilo tako.

---Koliko puta si pričao tu priču? - upitala je tužno.

---Jednom. Upravo sada. - Njegove reči su joj zazvučale iznervirano.

Možda zbog toga što ga nije ozbiljno shvatila. Zatvorila je oči i naslonila glavu na hladno prozorsko okno.

---Radije bih ostala u motelu, ako nemaš ništa protiv.

---Ne dolazi u obzir - rekao je osorno. - Zaključavaj vrata ako mi ne veruješ, ali boravak na imanju „Betanija“ je deo pogodbe koju smo sklopili.

Okrenula je glavu da pogleda njegov snažan profil. Ponovo je delovao odbojno i zastrašujuće kao onogdana kada ga je prvi put videla. - Sto bi uradio da sam ti se podala? - upitala je iznenada posmatrajući njegovu reakciju. - Šta bi bilo da sam ostala u drugom stanju?

Okrenuo je glavu, a oči su mu se neobično zablistale. - Kleknuo bih i zahvao bogu na tome - rekao je promuklim glasom. - Šta si mislila da bih uradio? !

---Nisam razmišljala o tome - odgovorila je zbunjeno.

---Želim decu. Mnogo dece.

Bila je iznenađena. Spustila je pogled na njegova široka pleća, na mišiće koje sivo odelo nije uspelo da sakrije i setila se osećaja koje je doživela u njegovom zagrljaju.

---Brenda mi je rekla da ti se dopadalo na ranču - prekinuo je njeno sa-

njarenje.

---Jeste, dok sam bila dobrodošla.

---Još uvek jesi.

-Nemoj mi reći. Zaboravljaš da sam ja poslovna žena iz grada?

---Mislim da su devojke iz grada seksi - spustio je pogled do njenih ko-

lena koja su se videla dok je sedela u ružičastoj suknji. - Nisam ni znao da imaš noge, Li. Uvek si bila u farmerkama.

---Nisam želela da me pohotljivo gledaš.

---Dobro si znala da ti se bluza pocepala onog dana kada si pala s ko- nja.

Želela si da te vidim. Nikada neću zaboraviti tvoj pogled kada si primetila da te gledam.

---Bila sam šokirana.

---Vraga si bila. Bila si oduševljena. Tek tada sam shvatio da si žena. Dot-

le si bila za mene samo dete, bespomoćno dete koje treba da zaštitim -podrugljivo se osmehnuo samom sebi, a ne njoj. - Kada se ta bluza otvorila ugledao sam telo zbog kojeg bih mogao da ubijem - ovlaš je provukao prste preko gornjeg dela njene haljine.

---Nemoj! - uzviknula je i odgurnula mu ruku.

Uhvatio je za prste i prineo ih svojim usnama. Ljubeći ih gledao je pra-

vo u oči. - Tri duga meseca su prošla i još ne mogu da zaboravim kako si bila

poželjna i podatna dok sam te držao u naručju.

---Prestani - preklinjala ga je. - Neću da se osećam krivom.

---To i ne želim od tebe.

---Žehm samo seks, zar ne? Želiš me zato što nisam bila ni s kim drugim.

Obavio joj je ruke oko lica dok se zaboravljena cigareta dimila pored njene glave. - Jednoga dana ću ti reći šta stvarno želim - rekao je nežno. - Kada budeš zaboravila šta se dogodilo i kada mi budeš oprostila. A do tada, nastaviću kao ranije. Tuširanje hladnom vodom i rad do iznemoglosti.

Neću popustiti, neću govorila je u sebi. Ali, ruke su mu bile tako tople, bio joj je tako blizu i ona ga je želela. Nagnuo se još bhže da bi je mučio. Zažmurio je i nosevi su im se dodirnuli. Snaga njene volje nije bila dovoljna da mu se odupre.

---Li - prošaputao je iznad njenih usana. - Oh, umreću ako te ne poljubim.

---Nemoj... - bio je to samo bespomoćni otpor, dah koji je završio na njegovim usnama.

Nije ni sanjala da poljubac može da bude tako nežan. - Oh! - glasno je izgovorila.

---Oh! - prošaputao je milujući joj obraze. - Želim te. Želim da te milujem i

vodim ljubav s tobom.

---Glendale... nemoj - prošaptala je kada je uspela da odvoji usne od

njegovih. - Nemoj mi to raditi.

---U redu! - Udaljio se od nje i ćutke popužio cigaretu. - Nemaš razloga za

bojazan - rekao je kao da je osetio njen skriveni strah. - Ne želim ništa od tebe što mi nećeš rado dati.

Sklopilaje ruke i ovlažila suve usne. Još uvek je osećala dodir njegovih usana. Bilo je tako intimno da joj je zastao dah. - Ne mogu da idem s to- bom -uzviknula je iznenada.

---Tvoja vrata imaju ključ - podsetio je. - Mogu ti čak dati reč da te ne- ću

ni na šta prisiljavati - uhvatio je njen uznemiren pogled i osmehom je razuverio. - Neću iskoristiti nijednu ovakvu priliku. Je li tako bolje?

Okrenula je glavu ka prozoru i ćutala do kraja vožnje do ranča. Kada su stigli, dao joj je istu sobu u kojoj je i pre bila. Međutim, iznenadila se kada je videla da ni čaršavi na krevetu nisu promenjeni, a čekovi koje joj je napisao nalazili su se tačno tamo gde ih je ostavila, na toaletnom stolu.

Zbunjeno ga je pogledala kada je spustio njen kofer. - Zar ih nisi poce- pao? -upitala je zamuckujući.

Skinuo je šešir i provukao prste kroz kosu. - Nisam, pa šta onda.

---Hoću da ti kažem da ih ne želim.

---Oh, naravno! Sada imaš dobro plaćen posao, zar ne? - bacio je šešir na

sto i počeo da joj se približava.

---Obećao si! - uzviknula je.

---Šta ako sam lagao? - zagrlio je i zagledao joj se u oči. - Šta ako sam samo

hteo da te dovučefn ovamo?

---Obećao si - ponovila je.

Uzdahnuo je. -Jesam, prokleta budala! - pustio je i uzeo šešir. - Sidi dole kada se spremiš - rekao joj je na vratima. - Reći ću Rakel da pripremi nešto za jelo.

---Ko je Rakela?

---Moja kućepaziteljka - pomno je posmatrao izraz njenog lica. - Ima će-

trdeset osam godina, punačka je i srećno udata za jednog od mojih no- vih radnika. Jesi li zadovoljna?

---Zar si se ponadao da sam ljubomorna? - upitala je.

---Gajim mnogo nade h pogledu tebe. Hoćeš h da čuješ nešto od toga?

---Neću.

---Toga sam se i plašio - izišao je i zatvorio vrata za sobom sa čudnim os-

mehom na licu.

IX

Rakela je bila niska, crnokosa i veoma spretna žena koju je Li odmah zavolela.

- Dobro je što ste ovde, senjorita - rekla je starijažena, stavljajući hranu na novi elegantni trpezarijski sto. - Prijatno je videti senjora da radi i neke drage stvari, a ne samo da gunđa i šeta po kući.

Li se nasmejala dok je iznosila srebrni pribor za jelo. - Zato sada psuje na sav glas - načuljila je uho prema prozoru.

---Čuješ li ga?

Bilo je nemoguće ne čuti ga, jer se derao na nekoga zato što je ostavio otvorena vrata, a Li se radovala što to nije bila ona.

---Tako čudan čovek - uzdahnula je Rakela i odmahнула glavom. - Nije mi

dozvolio da uđem u sobu koju vam je dao, a kamoli da pospremim ili pro-menim posteljinu.

---Da li je rekao zbog čega? - upitala je Li s proračunatom nemarnošću.

---Nije. Ah, ponekad noću... - oklevala je.

---Da?

Rakela je slegnula ramenima zbog prodornog pogleda koji joj je uputila mlada žena. - Ponekad je senjor odlazio noću tamo i samo sedeo. Čudila sam se tome, a kada sam jednom pomenula tu njegovu čudnu naviku rekao mi je da gledam svoja posla, zato ga nisam dalje ispitivala.

To je razjašnjavalo mnoge stvari. Li je o tome dugo razmišljala. Izgledalo je kao da mu je nedostajala. Ali da je to istina, značilo bi da mu je stalo do nje, a njemu nije bilo stalo. Želeo je samo zbog toga što je bila malo drugačija, devica, a verovatno i zbog toga što je bila jedina žena duže u njegovoj blizini. U tim okolnostima mogla je dabude svaka druga iole privlačna žena.

Ušao je u kuću prašnjav i umoran. Rakela ga je popreko pogledala što takav seda za sto, ali se on nije mnogo obazirao. - Šta hoćeš da kažeš? - upitao je prekornim glasom.

---Ja, ništa, senjor - uverila ga je Rakela. - Što se mene tiče možete i u

kaputu da sedite. Ručak je na stolu. Zovite me ako još nešto bude trebalo.

Li je stavila ruku preko usta da se ne bi nasmejala. - Stvarno si u užas- nom raspoloženju - primetila je dok je sipala kafu.

---A zašto se ti mešaš?

---Mogu ja i da odem - predložila je.

---Samo napred.

Naslonila se na naslon stolice i pažljivo ga pogledala. - Šta nije u redu? -upitala je tiho. - Šta se dogodilo?

---Bik je uginuo.

---Zar onaj vehki „hereford" rase?

Klimnuo je glavom. - Onaj što sam ga prodao i ponovo otkupio kada sam prodao dozvolu za bušenje nafte - prazno je piljio u svoj tanjir. - Veterinar će izvršiti autopsiju. Hoću da znam zašto. Bio je potpuno zdrav.

---Žao mi je - rekla je blago. - Tako si se ponosio njime.

---Možda će neka od onih junica koje sam pario s njim dati dobrog bika.

---Mislila sam da su junice mlade krave. Zar mi nisi tako rekao?

Podigao je glavu i pogledao je. - Čudi me da si to zapamtila.

---Zapamtila sam mnogo toga na ranču - priznala je stidljivo. - Da li ćeš

rasprodati stoku pre zime?

---Ne sada, pošto imam dovoljno novca da ih hranim preko zime.

-I odgajanje stoke zahteva dosta znanja i spretnosti, zar ne? Mislim, zahteva metodičnost i organizaciju.

---Kao unutrašnje uređenje stanova - promrmljao je.

---Dobro si me podsetio - ustala je, uzela svoj blok za skiciranje i stavi- la

ga pored njegovog tanjira. - Uradila sam ovo dok sam bila u svojoj sobi. Ovo su samo kuhinja i dnevna soba, ah me interesuje šta ti mishš pre nego što nastavim dalje.

---Ti si dekorater i znaš svoj posao. Radi šta hoćeš.

---Glene, ovo je tvoja kuća i ja bih želela da se saglasiš bar s onim što ti

predlažem.

Uzdahnuo je i otvorio blok. - Nisam znao da tako dobro crtaš.

---1 to je deo posla - rekla je zbunjeno.

- Čini mi se da je dobro urađeno. Čak suviše dobro. Ovako će izgledati kada bude gotovo, zar ne?

-Tako nekako. Uradiću detaljnije crteže akoti se dopadne osnovni plan.

---Dopada mi se - rekao je i polako se nasmešio. Prevukao je prst preko

crteža na kojem se nalazila sofa. Li je tog trenutka shvatila da je nesvesno umesto nove sofe skicirala staru, onu na kojoj su one noći ležali...

Nakašljala se. - Skica kuhinje je ispod toga.

Podigao je glavu. - Da li je to što si nacrtala baš ovu sofu omaška po teoriji Frojda? - upitao je.

Pocrvenela je. -I ja sam samo ljudsko biće! - pravdala se.

Pažljivo je pogledao. - Ne uzrujavaj se, malena. I ja sam uživao u onome što se dogodilo. Ništa ti ne prebacujem. - Okrenuo je stranu i namrštiio se. - Ne dopada mi se ovaj sto za doručak.

Verovatno zbog toga što bi za tu adaptaciju trebala pomoć arhitekta, zlobno je pomislila. - Zbog čega? - upitala je, praveći se da ne zna pravi razlog.

Podrugljivo se nasmejao. - Zbog toga što ne želim da taj crvenokosi dođe u moju kuću, već sam ti to jednom rekao.

---Kako hoćeš -besno je odmahnula glavom. - Da li ćeš imati vremena

večeras da porazgovaramo o još nekim detaljima ili ćeš nastaviti da se ubijaš od posla?

---Zar je to važno, Li? - upitao je za- interesovano.

---Naravno da je važno. Ko će me onda platiti? - upitala je pakosno.

---Stvarno si tvrda srca - nasmejao se nežno. - Da, imaću vremena ve-

čeras, ah ne i sada - popio je kafu i ustao od stola.

---Žao mi je zbog bika.

Zastao je pored njene stolice i podigao joj bradu. - Sredićemo to - rekao je zagonetno i nežno prešao palcem preko njenih usana. - Li - tiho je izgovorio njeno ime i počeo da se saginje prema njoj.

---Senjor - rekla je Rakela, ušavši u trpezariju na vreme da prekine ča-

rohju koja ih je obuzela. - Da li da poslužim desert?

---Imao bih ga da nije tebe - progun- đao je i posle toga, preturajući stolicu

pred sobom izišao iz kuće.

Rakela je začuđeno gledala za njim, a Li se trudila da prikrije zbunjenost i osećaj krivice. Do kraja dana Li je išla iz prostorije u prostoriju i pravila idejne skice. Bilo je to kao dajoj se ostvario san. Od prvog dana kada je ušla u ovu kuću, razmišljala je o tome kako bi je preuredila. Sada joj se za to pružila prilika i bila je presrećna. Jedino joj je bilo krivo što joj Glen ne bi dozvolio da pozove Džareda da pogleda kuću. Bilo bi prava šteta ako bi se pokazalo da je osnovna konstrukcija popustila kada se rad na preuređenju završi.

*

Te večeri posle tihe večere Li je pošla sa Glenom u kabinet i posmatrala ga kako pali vatru u kaminu. Bila je kasna jesen i uveče bi zahladilo. Vatra je pucketala i ubrzo je cela prostorija mirisala na borovinu. - Baš je lepo -uzdahnula je i okrenula naslonjaču prema vatri. Zatvorila je oči i upijala toplotu. Kada je otvorila oči ugledala ga je kako stoji ispred nje i ćutke je posmatra. - Izvini što sam se zanela - rekla je brzo, nameravajući da us- tane.

---Nemoj ustajati. Evo ti - pružio joj je blok i naslonio se na fotelju. Bio je

tako blizu da je mogla da oseti miris njegove kolonjske vode i duvana.

---Pokaži mi.

Objašnjavala je kakve je izmene predvidela u pojedinim prostorijama, ali kada su došli do njegove spavaće sobe i kada mu je predložila novi me-diteranski nameštaj sa velikim krevetom, glas joj je uzdrhtao. - Veoma si krupan - reklaje, trudeći se da ga ne gleda. - A, soba je dovoljno velika da može da stane u nju takav krevet.

---Slažem se - rekao je gledajući je.

---Volim mnogo prostora kada spavam.

Okrenula je stranu zadovoljna što su prešli na sigurniju temu, gostins- ku sobu. - Ovo je... - počela je, ali je Glen prekinuo.

---Ne treba mi gostinska soba tamo - zagledao joj se pravo u oči.

- Hoću da tamo bude dečja soba.

Prebledela je. - Dečja soba?

---Pa, moram naći prostor da ih smestim, zar ne?

---Slažem se, ali odakle ti deca? - upitala je tupo.

Uzdahnuo je izveštačeno, praveći se da je strpljiv s njom. - Prvo imaš muškarca, a zatim je tu i žena. Onda oni spavaju i...

---Toliko znam! - prekinula je njegovu predstavu.

---Zbog čega me onda pitaš?

---Znam da zvuči glupo to što sam rekla, ali zar se nisi zakleo da ćeš pre

umreti nego što ćeš se oženiti?

---Jesam. Međutim, došao sam do novca i izmenio mnoge stavove. Shvatio

sam da moram imati nekoga kome ću sve ovo ostaviti - izvadio je cigaretu i zapalio je.

Gledala je u svoje crteže ne videći ih. - Da li imaš neku kandidatkinju? -upitala je i na silu se osmehnula.

---Ne, još je nemam, ali u ovom kraju ima dosta žena - suzio je pogled i

zagledao se u njen profil. - U stvari, prošle nedelje me je zvala žena s kojom sam nekada bio veren. Njen brak nije uspeo i sada je razvedena.

Njegove reči su je zbolele. Mislila je da neće, ali su je probole kao no- žem.

- Oh, da li si se iznenadio? - upitala je škrabajući po crtežu.

---Nisam - rekao je cinično. - Takve žene se lako pročitaju. Rekao sam ti šta mislim o ženama koje se prodaju zanovac.

---Jesi - uzdahnula je. - Tuson je pun dobrih prilika. Neće ti biti teško da neku izabereš.

---Naravno da neće - odgovorio je obešenjački i Li se nasmejala uprkos zebnji koju je osećala oko srca.

---Zelim ti mnogo sreće. A sada, hoćeš li dečju sobu u plavom?

---Ne, jer vohm i devojčice. Neka bude ružičasta i plava ili možda žuta.

Najbolje nešto neutralno, što može da odgovara i dečaku i devojčici -proteglio je noge i zevriuo. - Baš sam umoran. Dušo, nemoj se ljutiti, ali moraćemo da prekinemo s ovim. Voleo bih da se naspavam.

---U redu! Ja ću ostati da još jednom pregledam sve ovo o čemu smo se

dogovorili. Mogla bih već sutra da poručim materijal, ako se slažeš.

---Samo napred. Šta misliš koliko će trajati sređivanje cele kuće?

---Ne duže od nekoliko nedelja.

Klimnuo je glavom. - Laku noć, Li, i lepo spavaj.

---Laku noć!

Otišao je gore, a onaje sedelapored kamina sve dok se vatra nije ugasila. Pokušala je da se pomiri sa činjenicom da će se Glen oženiti i da će imati decu. Biće to neko kao Brenda, pomislila je. Neka prijatna, ljupka devojka sa sela koja nema nikakvih drugih ambicija osim dabude supruga i majka. Suze su joj klizile niz obraze i nikako nije mogla da ih zaustavi. Šteta je što to ne mogu da budem ja!

Shvatila je da je Glen bio u pravu i da je iscrpljivanje radom bio najbolji način da se ne misli na probleme. Ustajala je u zoru i nadgledala majstore koji su skidali stare tapete i popravljali malter. Na sreću, malter nije bio mnogo oštećen, tako da su odmah mogli da počnu sa postavljanjem novih tapeta prema njenom predlogu. Kada su zidovi bili gotovi, kuću su okupirali majstori koji su postavljali tapisone i tepihe. Otišla je do koralu i gledala kako Kori osedlava jednog od novih konja koje je Glen kupio. Imala je farmerke na sebi i plavi džemper, a kosa joj je bila skupljena u konjski rep. Naslonila se na ogradu i počela da zadirkuje Korija. - Hoćeš li moći da ga

uzjašeš, kauboju? -upitala je kroz smeh, oponašajući njegov otegnut način govora.

---Naravno da ću moći - odgovorio je Kori, neuverljivo posle prvog neuspelog pokušaja.

---Daj bolje meni - šalila se. Zaneta posmatranjem Korija nije ni primetila kada je Glen dojahao i zaustavio se pored nje. Ispružio je ruku i iznenada je skinuo sa ograde, a zatim stavio u sedlo ispred sebe.

---Žao mi je što ti kradem publiku, Kori - doviknuo je svom pomoćniku

---ali, potrebna mi je.

Kori im je mahnuo rukom, a Glen je čvrsto uhvatio oko struka pre nego što je podstakao konja u laki galop.

---Gde sam potrebna? - upitala je, pogledavši ga preko ramena.

---Dobio sam novo tele. Mislio sam da bi želela da ga vidiš.

---Imam suviše posla da bih se i takvim stvarima bavila - nasmejala se.

---Da, sedenje na ogradi, kao da si na rodeu - stisak njegove ruke se pojačao.

---Koriju nije potrebna publika, on zna svoj posao.

---Bilo je interesantno.

--Kao i telad.

Uzdahnula je i naslonila se na njega. Uzbuđena njegovom blizinom pomislila je kako je prošlo tako mnogo vremena otkako su zajedno jahali. - Gde idemo? - upitala je zadovoljno.

---Do potoka. Drži se - upozorio je i podstakao konja u brzi galop.

Uplašila se i okrenuvši se na sedlu obisnula mu se o vrat i zagnjurila lice u njegove grudi. - Zar moramo tako brzo?

---Ne boj se, neću te pustiti da padneš. Mislio sam da žuriš. - Usporio je konja kada su stigli do šumarka pored potoka. U blizini se nalazila i žičana ograda iza koje je bila krava s teletom. Sišao je sa konja i spustio Li. - Ovu kravu sam sam odgojio. Mati joj je stradala od ujeda zmije, a ja sam je s flašicom hranio. Ovo joj je već šesto tele.

Crvenkastobraon i belo tele sa ružičastim očima, nosom i ušima fasciniralo je Li. Nasmejala se i pomilovala ga između očiju. - Baš je lepo. Da li će biti bik?

---Zar me nikada ne slušaš? Ovo je vo, a bik je tamo naziv za... -
smiš- ljao

je prave reči - vola koji može da oplodi kravu.

Nasmejala mu se. - Nije ti valjda neprijatno? - zadirivala ga je.

Izvio je obrve. - Ti si ta kojoj je uvek neprijatno kada se govori o tim stvarima direktno. Zar si zaboravila?

Odmah se setila i prestala da se smeje. Nežno je dodirнула tele i us-
merila svu svoju pažnju na njega umesto na Glenu.

Uhvatio je oko struka i ona se ukočila. Osećala je njegov dah na svom potiljku. - Sutra uveče se održava zabava u obližnjem gradu. Priređuje je jedan od naftaša. Pozvao me je da dođem. Hoćeš li da pođeš sa mnom? Ne znam mnogo o tim stvarima.

---U stvari, ne želiš da ideš, zar ne? - upitala je i pogledala ga preko
ra-

mena znalački.

Potvrdio je glavom. - Međutim, to se očekuje od mene. Odlasci na zabave su kazne koju čovek mora da plaćati kada se obogati.

---Biće mi veoma drago da pođem s tobom.

---Trebalo li ti haljina? Kupiću ti je, pošto je to moja ideja.

---Ne, hvala. Imam večernju haljinu u stanu. Mogao bi neko da me odveze

da je uzmem.

---Daj Rosu ključ i on će je doneti

-rekao je, misleći na svog šoferu. - Da li je haljina bela? - upitao je neočekivano.

Začuđeno ga je pogledala. - Ne, crna je. Slušaj, Glene, samo zato što ni- kada... Stavio joj je prst preko usta i ućutkao je. - Volim da te vidim u belom

---rekao je jednostavno. - To me uzbuđuje - dodao je i provokativno se

nasmejao.

---Misli samo na svoju buduću su- prugu i decu koja će trčati oko kuće, i to

će ti biti dovoljno - rekla je dok joj se grlo stezalo. - Hajde da se vratimo. Radnici me sigurno već traže.

---Zar ne voliš decu, Li? - upitao je nežno.

---Pa, volim ih.

---Možeš li istovremeno imati i decu i karijeru? - upitao je s očiglednom nezainteresovanošću.

---Većini žena to polazi za rukom - odgovorila je. -Ne živimo u srednjem veu.

---Znam, ali ima mnogo muškaraca koji ne žele da im supruge rade.

---To su po meni pećinski ljudi. Nasmijao se. - Muškarcu koji bi se oženio ženom kao što si ti, ne bi bilo lako. Lepa si. Šta ako bi se dopala nekom drugom muškarcu kojem uređuješ kuću? To bi bilo suviše za živce tvog supruga.

---Ne želim da se udajem - izjavila je iznenada.

---Kako ćeš onda imati decu? Vanbračno?

---Nisam to rekla.

-Jesi.

---Mislila sam da ću se sigurno udati kada budem želela decu, ali ću nastaviti da radim. Oh, Glene, molim te, prestani - rekla je kada je osetila kako je privija uz sebe. Počela je da se opire o njegove grudi, ali je on uhvatio za ruke i povio unazad tako da su se njene nabrekle grudi jasno ocrtavale ispod džempera. - Pusti mi ruku! - uzviknula je uzbuđeno dišući.

---Ako ih pustim, moraću da ih stavim na neko drugo mesto. - Glavom je

pokazao na njen džemper. - Jedino mesto gde bih sada voleo da budu.

Njegova blizina, sunce i toplina dana delovali su na nju. Pogledi su im se sreli sa pogubnim posledicama. Stare uspomene su navrle i ponovo je obuzela ona stara žudnja za njim. - Hoćeš li da legnemo za trenutak? - upitao je promuklim glasom. - Samo malo, da se ljubimo i milujemo.

Želela je to svim svojim bićem, ali sve je bilo tako neočekivano. Nije bila sigurna u njega. Znala je samo da je želi i da mora da mu se odupre. Za njega je to bila samo igra kojom će se razvoditi dok se ne oženi. Volela ga je, ali ljubav samo sa jedne strane nije dovoljna. - Neću, Glene - odgovorila je, ah je izgledalo kao da su reči silom iščupane iz nje. Polako ga je odgurnula. - Neću.

---Neumoljiva mala Li! - rekao je du- boko uzdahnuvši. - Da li si znala da

te ništa ne bi spaslo da si pristala?

Tužno se osmehnula. - Verovatno bibilo obrnuto. - Primitilaje daje zadrhtao, a naslonila se na njega. - I ja tebe želim. Molim te, nemoj mi to raditi. Nikada više. Ne mogu da budem onakva kakvu ti želiš. Dopusti mi da ti dovršim kuću i odem, Glene.

Podigao je na konja i nežno je držao jednom rukom dok je drugom pridržavao uzde, - Bojim se da ću morati da izmenim svoju strategiju -uzdahnua je. - Ova dosadašnja ne pomaže.

- Kako to misliš?

Nagnuo se i nežno je poljubio u čelo. - Nije važno, lutko. Sada si bez- bedna. Opusti se i ja ću te odvesti kući.

Privila se uz njega i zatvorila oči. Do kraja svog života sećaće se kako je jahala s Glenom preko livade prekrasnog jesenjeg jutra. Njegova sup- ruga imaće drugih uspomena, ali ovo će biti samo njeno u dugim usamljenim godinama koje su bile pred njom. Lako ga je dodirnularukom i uzdrhtala. Kadabi samo mogao da je voli! Ah on nije više verovao u ljubav. Nije ga osuđivala zbog toga, jer je znala koliko je propatio. Cak ga je i ona povredila, a da nije ni znala. Gorko je uzdahnula. Bilo je suviše kasno, a moglo je sve da bude drukčije. Dve suze javile su se u njenim očima. Kada bi samo mogla da oseti i trunku prave nežnosti sa njegove strane!

X

Li je po deseti put poželela da nije prihvatila Glenov poziv na zabavu u obližnji grad. Činilo joj se da su sve lepe žene na svetu došle tamo i da su odlučile da osvoje Glenu. A stvarno je dobro izgledao, morala je da prizna samoj sebi. U blizini nije bilo nikoga ko bi mogao da se meri s njim. U elegantnom večernjem odelu izgledao je dostojanstveno i rafinirano, a o muževnosti i privlačnosti nije ni trebalo govoriti. Bilo je dovoljno da ga pogleda i da zadrhti, a kamoli da se seća prethodnog dana kada je jahala u njegovom naručju i osećala njegov dah na svom vratu.

Sada je bio tu i nije se odvajao od privlačne plavuše. Li se okrenula i naskap popila još jedan brendi. Da nije bila tako premorena od napornog rada, alkohol ne bi toliko uticao na nju, ali se sada već uplašila efekta koji piće može da ima. Stalno je ubeđivala sebe da ni

oia ne izgleda loše u elegantnoj crnoj haljini, ali zbog čega onda Glen nije nijednu igru odigrao s njom? Igrala je samo sa dvojicom sredovečnih naftaša. Baš čudno što na ovoj zabavi nije bilo nijednog zgodnog neženje, pomislila je dok joj je partner pričao o političkoj krizi.

---Izvinite što vas prekidam, ali moram odvesti Li kući - rekao je Glen

iznenada, a Li mu se gotovo bacila u naručje iz zahvalnosti, jer joj se u glavi vrtelo zbog alkohola. - Polako, draga, inače ćemo oboje pasti - nasmejao se Glen. - Da li ti je dobro?

---Odlično - izjavila je i obavila mu ruke oko vrata. - Mogu li sada na spavanje?

Namrštio se i podigao joj glavu. - Koliko si popila?

---Nisam brojala - nasmejala se i pogledala ga mutnim očima. - Joj, Glene, baš si seksi.

---Pijana si. Idemo - rekao je zabrinuto je gledajući.

---Kuda ćemo? - protestovala je. - Hoću da igram.

Ne obazirući se na njene proteste, Glen je poveo u noć pošto su se pret-hodno pozdravili sa domaćinima koje je jedva prepoznala.

---Žao mi je što nisam rekao Rosu da nas vozi - rekao je kada su izašli napolje.

---Zašto? - upitala je, smejući se. - Zar se boiš da budeš nasamo sa mnom?

Imaj poverenja u mene, dragi - dodala je naslanjajući se na njega. - Neću te napastvovati, časna reč. - Pored njih je prošao jedan stariji par i začuđeno ih gledao. - Boji me se - rekla je Li. - Znae, ja sam jako opasna.

---Li! - uzviknuo je i privukao je bliže sebi.

---Ne ovde, Glene! - uzviknula je. - Bože, baš si nestrpljiv.

Procedio je nešto kroz zube dok je napola vodio, a napola vukao do kola.

---Baš si dosadnjaković - smejala se kada je uneo u kola. - Da li sam te osramotila?

Samo je pogledao popreko i uključio motor. - Sutra ujutru ćeš mrzeti sebe kada ti budem pričao šta si govorila. A budi ubeđena da ću ti sve reći - obećao je.

---Divno izgledaš kada si besan - primetila je. Približila mu se i šćućurila

pored njega. - Spavaću s tobom večeras, ako hoćeš - izjavila je veselo.

Ukrutio se i promrmljao nešto sebi u bradu.

---Eto kakvi ste vi muškarci! - vajkala se. - Pokušavao si na razne načine da

me odvedeš u krevet, a sada kada sam pristala to ti više nije interesantno. Sada te neka druga interesuje, ona plavuša sa kojom si igrao - dodala je i podigla glavu da ga pogleda. - Nemoj samo da misliš da ćeš dobiti ono što vidiš. Bila sam sa njom u toaletu, ima grozne noge. Videla sam.

Nalazio se na granici između smeha i besa. Pobedio je smeh. Počeo je da se smeje i činilo se da ne može da se zaustavi. - Nasloni glavu na moje rame -rekao je na kraju kada je prestao da se smeje. -I ja ću se pobrinuti za tebe.

---Divno, divno... - prošaptala je, i to je bilo poslednje čega se sećala.

*

Svanulo je jutro, a zaslepljujuće svetlo probudilo je Li. - Oh, kako me boli glava! - rekla je glasno.

Na jastukii pored nje čuo se smeh. Otvorila je oči i ugledala Glena. Pokušala je da ustane, ali je bol u glavi vratio nazad na krevet.

---Jadna mala, boli je glava - rekao je Glen veselo.

---Spavao si sa mnom?! - uzviknula je i ponovo okrenula glavu. Bio je

sasvim obučen i ležao je na pokrivaču dok je ona bila ispod pokrivača. Polako je podigao pokrivač i pogledao. Pocrvenela je, kada je shvatila da je naga. -Glene! - uzviknula je prestravljeno.

---Samo sam te skinuo - rekao je, naslonivši se na lakat da bi je bolje video.

- Urazumi se, draga. Nisam te mogao ostaviti u večernjoj haljini. I - dodao je osmehnuvši se - nisam ja kriv što ispod haljine nisi imala ništa. Ne možeš ni da zamisliš koliko sam se iznenadio.

---U pravu si, ne mogu - složila se s njim i optužujuće ga pogledala.

---Priznajem da sam te malo gledao - sklonio joj je razbarušenu kosu sa

lica. - Mnogo - ispravio se. - Naga, ti si, Li, najdivniji prizor koji sam ikada video u životu. Skoro sam se onesvestio.

---Sram te bilo! - rekla je, trudeći se da njene reči zvuče besno što je bilo

prilično teško, jer joj je bilo drago zbog komplimenta koji joj je dao.

---Zašto? Zato što sam se divio nečem lepom? - dotakao joj je lice.
- Tebe

treba da je sram zato što se stidiš. Bio sam savršen džentlmen. Nisam te ni dotakao, osim toliko da te pokrijem. Nameravao sam da sačekam dok se ne probudiš i onda to uradim.

Zgrabila je pokrivač i navukla ga do vrata. - E nećeš, nećeš!

Približio joj se i zamrsio prste u njenu kosu. - Sinoć si mi puno toga ka- zala

o onoj plavuši, ili si zaboravila?

Plavuša? Nejasno se sećala da je rekla nešto ružno o toj ženi, a onda se svega jasno setila i pocrvenela kao bulka.

---Nešto o tome da ima krive noge i tako nešto - podsetio je.

Ugrizla se za usnu i nelagodno ga pogledala. - Stvarno? Baš me čudi. Zar ima krive noge?

---Ne znam - nasmejao se, ustajući sa kreveta. - Kada budem video, tebi ću

prvoj reći. Inače, onaje kćerka Logana Metkalfa koji ima ranč pet kilometara dalje od mene. Zove se Džindžer, voli životinje i decu. Jaše kao muškarac i još nije udata - dodao je, smejući se pre nego što je izišao iz sobe.

Nije sačekao da vidi njenu reakciju, ali to nije ni bilo potrebno, znao je da će Li eksplodirati od besa.

*

Tokom sledeće nedelje Glen je često odsustvovao sa ranča. Li je to primetila i setivši se šta je rekao o plavuši poželela da ga ubije. I to ne samo da ga ubije, već da ga polako muči na otvorenoj vatri. Još gore se osećala, jer kadgod bi bili zajedno nije propuštao priliku da joj ne kaže nešto za Džindžer.

Došao je redina uređenje Glenove spavaće sobe. Bilo joj je teško da ta- mo radi, jer nije znala čija će to biti teritorija. Pogled joj se stalno vraćao na njegov krevet i jastuk na kojem je spavao. Jednom je čak s puno lju- bavi pomilovala pokrivač. Bila je očajna, jer je znala da će se on oženiti tom plavušom. Preživljavala je pravi pakao.

Nije čak prekinula rad ni da bi ručala, a nije ni sišla na večeru. Zelela je što pre da završi posao i ode. Zaneta poslom nije ni primetila kada je Glenušao. Posmatrao je, držeći šolju s kafom u ruci. - Zar si odustala od jela? - upitao je.

---Jesam - izjavila je, oponašajući lokalni način govora.

Nakrivio je glavu. - Loše imitiraš, a čak i ne ličiš na Džona Vejna. Su- više si mala.

---Da li si hteo nešto? - upitala je i ne pogledavši ga.

---Da. Hoću da legnem. Džindžer me je rano sutra pozvala na pecanje.

Ona se trгла. - Htelabih još ovo da dovršim - tiho je rekla i glavom po-kazala zavese.

---Samo ti radi. Idem ja da se istuširam - skinuo je košulju, a ona ga je

zadivljeno gledala, ne mogavši da odvoji pogled od njega.

---Glene! - uzriknula je kada je počeo da skida pantalone.

---Ne moraš da gledaš - rekao je praktično. - Ne mogu se valjda tušira- ti u

odeći.

---Zašto ne sačekaš dok ne izađem?

---Zašto? Zar nisi radoznala? - aludirao je na način na koji ga je gledala

kada je skinuo košulju.

---Nisam - procedila je kroz zube.

---Kukavico! - dobacio joj je pre nego što je ušao u kupatilo.

Sačekala je dok se nije čulo šuštanje vode i sišla sa merdevina, zabo-ravljajući na zavesu. Na žalost, to što se čulo šuštanje vojde nije značilo da je i Glen bio tamo. Čekao je kod vrata sa peškirom omotan oko bedara. - Ideš li negde? - upitao je.

---Da, napolje! - uzviknula je i krenula, nameravajući da prođe pored

nje^ga.

Ne znajući tačno kako se to dogodilo, tek u jednom trenutku je išla ka vratima, a već u sledećem se našla sa Glenom na krevetu. Grudi su mu se polako dizale i spuštale, a pogled mu je goreo dok je gledao. Ne skidajući pogled s nje polako je sklonio peškir i nagnuo se ka njenim usnama.

Drhtala je cehm telom zbog strasti koja je obuzela. Bilo je tako divno u njegovom toplom, čvrstom zagrljaju. Pod prstimaje osećalanjegove čvrste mišiće na leđima i težinu njegovog tela. Njegovi poljupci donosili su zaborav i ona je želela da mu svojim usnama otkrije ljubav.

Trenutak kasnije podigao je glavu i uhvatio njen strašću pomućen pogled.

- Hajde da se zajedno istuširamo - predložio je.

Nežno ga je dodirnula po ramenu. - Zato što znaš da ćemo uraditi mnogo više od zajedničkog tuširanja - odgovorila je nežno uzdahnuvši. - Dovoljno je da me samo dodirneš, pa da dobiješ od mene sve što želiš. Jedini razlog što sam još uvek nevinna je to što nisi insistirao.

---Zašto misliš da nisam insistirao? - proveravao je.

Odmahnula je glavom. - Ne znam. Zbog savesti, možda.

Nagnuo se i ovlaš prešao usnama preko njenih. - Idi i presvuci se, a onda siđi u dnevnu sobu da razgovaramo.

Uzdahnula je. - Mislila sam da hoćeš ranije u krevet, jer vodiš sutra Džindžer na pecanje - promrmljala je prezrivo.

---Zar ti nikada nije palo na pamet da bi joj bila strašna protivnica da si se

makar malo potrudila? - upitao je, posmatrajući je. - Ih - zar nikada nisi pomislila kako bi lako mogla da me obrlatiš? A kada bi to uradila -promrmljao je dodirnuvši njene meke usne - verovatno bih se osećao obaveznim i oženio bih se s tobom - pogledao je spunožara. - Mogla bi odmah da ostaneš u drugom stanju, zar ne?

Ostala je bez daha zbog ovog što je čula. Nikada nije znala kada se šaho, a kada je ozbiljno govorio. A sada joj je u glavi vrilo.

Dok je ona razmišljala o njegovim namerama polako je ustao, a ona je bespomoćno zurila u njega.

- Vidiš li? - rekao je glasom punim tajni. - I to je moguće.

Podigla je oči do njegovih. - Veoma si... veoma... - pokušavala je da nađe odgovarajuću reč.

- I ti si, draga - rekao je. - Čekaću te u dnevnoj sobi. - Polako je otišao svestan njenog napregnutog pogleda.

Nekoliko trenutaka kasnije nervozno je silazila niz stepenice u beloj haljini

i sveže oprane kose koja joj je slobodno padala niz ramena. Nešto što je odavno tinjalo između njih dostiglo je vrhunac i ona nije pouzdano znala kako da se sa svim tim suoči. Imala je strašno predosećanje da će joj ponovo predložiti da vodi ljubav s njim i da će ona biti dovoljno glupa da to i prihvati. Ludo ga je volela i ludo želela. Ta Džindžer ga je jurila i Li se bojala. Nije mogla da prihvati pomisao da bi mogao s nekom drugom da se oženi. Uprkos bolu koji joj je naneo nije mogla da se pomiri s tim da će ga izgubiti.

*

Čekao je u dnevnoj sobi. Imao je na sebi bež pantalone i kariranu košulju. Izgledao joj je veći od života. Pravi muškarac, tako muževan i neverovat- no privlačan.

---Izvoli - rekao je, pruživši joj malu čašu s brendijem.

'—Hvala - odgovorila je učtivo. Prsti su im se dotakli dok je prihvata- la čašu. Podigla je glavu i ugledala njegove tamne, smirene oči. Usne su joj se bespomoćno razdvojile.

---Sedi. Hoću nešto da te pitam.

Sela je na ivicu sofe, ali umesto da sedne pored nje kleknuo je na tepih ispred nje. Zbog njegove visine oči su im bile na istom nivou.

---Čak i sada me se bojiš, zar ne? - blago je upitao.

---Naročito sada - prošaptala je drhćući. Spustila je čašu na sto pored sofe i

drhtavim prstima dodirnula njegovo lice. - Glene, ja sam... tako sam zaljubljena u tebe - rekla je uzbuđenim, treperavim glasom. - Ako hoćeš da budem tvoja ljubavnica... oh!

Našla se na tepihu u njegovom naručju. Strasno je ljubio da nije ni us-pevala da mu uzvрати poljupce. Usne su mu bile po celom njenom licu, a on je drhtao kao u groznici. Prsti su mu se tresli dok je milovao obline njenog tela.

---Kaži to ponovo - rekao je promuklo, podižući glavu tek toliko da bi je

video.

Žudela je za njim i bespomoćno se privila uz njega. - Volim te - šaputa- la je, zaboravljajući na ponos. - Volim te, volim te!

Zagnjurio je glavu u njenu haljinu i ljubio tanku tkaninu. Zaslepljeno je spustila ruke da skine haljinu i da mu da sve što je želeo. Nije više bilo tajni. Pripadala mu je.

Njegove usne pokazale su joj osećanja za koja nije ni sanjala da će nje- no telo osetiti. Isprekidano je disala dok su njegove usne istraživale njeno telo kao neku neprocenjivu dragocenost. Milovala je njegovu tamnu kosu, uživajući u svemu što je radio s njom.

Podigao je glavu daje pogleda. Smešio se njenom zanesenom licu, rumenim obrazima, širom otvorenim tamnozelenim očima, veličanstvenom neredu u kojem su bili njena kosa i haljina. - Uvek ću te ovakvu pamti ti - rekao je. -Dok god budem živeo pamtiću te ovakvu u prvim slatkim trenucima slasti. Da li me mnogo želiš?

---Da - priznala je. Stavio je njenu ruku na svoje zategnute mišiće i upitao:

- Osećaš li?

U njegovom pogledu bilo je nečeg neobuzdanog i neuhvatljivog. - lako si devica - promrmljao je - s tobom je uzbuđljivo voditi ljubav.

Strasno se osmehnula. - Nauči me.

---Ne još! - odmahnuo je glavom i seo naslonivši se na sof u. Gledao je dole

na nju i poročno se nasmejao. - Zakopčaj haljinu. Izluđuješ me ovako.

---Mislila sam da je u tome stvar - rekla je nesigurno.

-I bila je dok nisi počela sa izjavama ljubavi. Nameravao sam da te uz- mem ovde na sofi, a sada mislim da je bolje da sve uradimo onako kako treba.

Zbunjeno ga je pogledala. - Ne razumem.

Podigao je i stavio sebi na krilo. - Oh, do đavola - promrmljao je i ponovo otkopčaj gornje dugme njene haljine. - Oh, kako volim da te gledam ovako.

Zastao joj je dah. - Zar me ne želiš?

---Li! - nasmejao se. Podigao je i prislonio joj bokove uz svoje. - Vidiš li? -

prošaptao je.

Zagnjurila je lice na njegov vrat i on je nežno, polako ljuljao. - Zašto, on-da?

- upitala je jecajući.

---Zato što moramo da uradimo stvari pravim redom, draga. Prvo ćemo se

venčati, onda ćemo voditi ljubav i imati decu. Kako ti se to sviđa?

Ukočila se. - Šta kažeš?!

---Zar me nisi čula? - Naslonio joj je glavu na svoje rame da bi je bolje

video.

---Ali, šta je sa Džindžer...? - zamucala je.

---Džindžer je dobra devojka. Odigrao sam jednu igru s njom i ona se

vratila svom vereniku. I on je divan mladić. Dopašće ti se.

-Vereniku?!

Snažno je stegao uz sebe. - Volim te - rekao je glasom koji je paralizovao. -Oh, bože, Li, koliko te volim. Volim te, želim te, potrebna si mi na sve moguće načine. Ako hoćeš da kleknem pred tobom, i to ću uraditi. Učiniću sve da zaboraviš ono što sam rekao poslednjeg dana kada si bila ovde. -Nagnuo se i strasno je poljubio, a kada je ponovo podigao glavu uzbuđeno je disao. - Još tada sam znao da te volim - rekao je. - Onda kada si mi dala onaj ček da isplatim bika i rekla mi istinu, samo sam mislio na to koliko te volim i kako si mi nedostižna. Poslovna žena sa sopstvenim novcem, a ja nisam imao ništa. Ništa nisam mogao da ti ponudim i da te zadržim. I onda sam te oterao. Bilo je pravo mučenje da te gledam i da znam da nemam nikakvih šansi.

---Glene! - uzviknula je u suzama. - Oh, Glene, zašto mi nisi rekao? Toliko

sam te volela!

---Nisam to znao - priznao je i još jače je stegao. - Mislio sam da se po-

igravaš sa mnom. Tek kada si otišla

shvatio sam da ti je sigurno bilo veoma stalo do mene čim si uradila ono za mene. - Pomerio se na sofi i smestio je udobnije u svom naručju. - Zar još ne znaš? Zarti još nije jasno zbog čega sam

prodao zemlju naftašima? Uradio sam to da bih došao do novca da te vratim ovamo.

Nije mogla da zaustavi suze kojih je sada bilo i po njegovoj košulji i po vratu.

- Nisam čak imao novca ni za autobusku kartu - gorko se osmehnuo uznemiren uspomenu. - Znao sam da mi bez tebe zemlja ništa ne bi značila. Ne bih mogao da živim. Zato sam prodao zemlju, kupio kola i pozvao Rodu Bruks. Parkirao sam ih na drugoj strani ulice i čekao da se pojaviš. Kada si izišla nasmijana i lepa sa onim crvenokosim pod ruku, mogao sam da te ubijem - rekao je promuklim glasom.

---On mi je samo prijatelj i ništa više

---objasnila je i pomilovala ga po licu.

---Mislila sam da si došao da se svetiš. Nisam znala da si celo vreme mislio na mene...

---Nisam dozvolio Rakeli ni da uđe u tvoju sobu. Da h ti je to rekla?

-

prošaputao je. - Ostavio sam sve kako je bilo. Prve nedelje sam još uvek mogao da osetim tvoj miris na jastuku...

---prekinuo je, a ona je zaslepljena suzama potražila njegove usne da ga

uteši na jedini način koji je znala.

Njene usne rekle su mu tajne koje rečima nikada ne bi umela da kaže. Nežno ga je povukla za sobom na sofu i ispružila se pored njega. Svojim usnama i telom rekla mu je na najsladši način na svetu da više nikada neće biti sam.

---Ne sada - prošaptao je podrhtavajući.

---Zbog čega? - nežno je jeknula.

---Zato što želim da te vidim u belom - prošaputao je i polako je udaljio od

sebe i dalje je nežno milujući. - Zelim da vidim tvoje lice kada budeš rekla „da“ i da kažem celom svetu da si moja žena. I tek tada ćemo voditi ljubav. Biće to najdivnija, najveličanstvenija, najpotpunija noć koju ćemo večno pamtiti. Ne ovako na sofi, bez burmi i lepote zaveta koji ćemo dati jedno drugom. - Podigao se i pogledao njene vlažne oči. - I tebi će biti drago zbog toga kada se budeš setila svoje prve

bračne noći i kada deca budu dovoljno velika da ih interesuje kako smo se upoznali, zavoleli i venčali. Biće ti drago što neće postojati ništa što bi moglo da zatamni tvoju sreću.

---Hvala ti - rekla je i nežno ga poljubila.

---Vohm te - osmehnuo se. -I mogu da čekam. Ako se budeš pristojno

obukla - dodao je - i prestala da me vučeš u život pun greha.

Nasmejala se i počela da zakopčava haljinu. - Ne mogu da poverujem da sam pokušala da te zavedem i to pošto sam te toliko puta prekorevala zbog toga što si ti to radio.

---Ne sećam se da sam se žalio zbog toga - izjavio je veselo.

Ustala je sa sofe i zagrlila ga uzdahnuvši. - Ni ja. Kada ćemo se venčati?

---Šta kažeš da to bude u petak?

---Za tri dana? - pobunila se.

---Taman toliko da završiš sa rado-ima u kući, jer kada se budemo venčali

za to nećeš imati mnogo vremena.

---Stvarno, uh! A šta ću raditi?

---Nadao sam se da ćeš me to pitati - uzvratio je osmehujući se. - Evo šta

ćeš raditi. - Poljubio je s toliko nežnosti da je osetila kako suze ponovo klize niz njene vrele obraze. Pošto joj se to ljupko zanimanje dopalo, nije se ni bunila. Na kraju krajeva, imaće dosta vremena za preuređenje kuće kada deca budu krenula u školu. U međuvremenu, Glen joj je obećao da će zaokupiti svo njeno slobodno vreme. Treba da pusti strasti na volju!

KRAJ

By Voki